No 2684 Zaterdag 10 Aug. 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S. Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Apreciatie of moraal.

De bekende socioloog Pesch. schrijft ergens: „ de lage elementen der menselijke natuur vinden nergens machtiger steun dan in een godsdienstloze beschaving".

Het mankeert ons alleen aan plaats, om te bewijzen, hoe door alle eeuwen heen en bij verschillende volkeren, dit woord is bewaarheid geworden; in het bijzonder ook en allerduidelijkst treedt deze waarheid naar voren in de z.g. moderne beschaving.

Beschaving, ontwikkeling, cultuur, ziedaar waarop de 19de eeuw en 20ste eeuw trots gingen en gaan. Die ideën beheersen de moderne geest zodanig, dat men geen godsdienst meer nodig acht. Zeker, het is niet te ontkennen, dat de 19de eeuw een grote vooruitgang heeft gebracht op het gebied van natuurwetenschap en techniek, een vooruitgang, waraan ook de katholieken hun aandeel hadden en die tot dankbaarheid stemt, maar daartegenover staat, dat door zovelen helaas de gedachte wordt gehuldigd en niet minder ook gepropageerd, dat nu geen godsdienst meer nodig is. En zo duidelijk treedt daarbij in het licht, wat die godsdienstloze beschaving brengt: geen geluk, geen tevredenheid, toenemend pessimisme. De mens, trots op de vindingen van zijn vernuft, valt steeds dieper en sneller op het terrein der moraal. Alom zien we hoe het zedenbederf gelijke tred houdt met de z.g. moderne ontwikkeling.

Enige jaren geleden werd aan enkele der grootste geleerden de vraag gesteld wat wel de grootste kwaal was van onze tijd, en een hunner, pater Lehmkuhl antwoordde daarop: „de zucht naar onafhankelijkheid."

Dat is het wat de modernen steeds op de voorgrond stellen, zidaar de gehele tendenz van zo menige actie op sociaal en politiek terrein. Een streven naar emancipatie, naar vrijheid en onafhankelijkheid is de leuze onzer maatschappij. Vrijheid op elk gebied, ook op het gebied van godsdienst. en moraal. De ontwikkelde mens moet zich geen band meer laten aanleggen, hij moet geen andere wet erkennen, dan die, welke hij zich zelf stelt! Blindelings onderwerpt men zich op zuiver stoffelijk gebied, daar waar het b.v. geldt het lichamelijk welzijn, aan tal van voorschriften, maar men is wars van beperkende bepalingen op geestelijk en zedelijk terrein. Men wil niet de Tien Geboden erkennen en vergenoegt zich hoogstens met een salonmoraal, steeds wisselende naar omstandigheden. Overal wordt zo over moraal gedacht. We herinneren ons, dat we enkele jaren geleden eens een poging gewaagd hebben, om een voorstelling te verhinderen, die op zijn zachtst uitgedrukt, er niet door kon. Op onze vraag aan een der autoriteiten, „of hier geen maatregelen tegen konden genomen worden?" kregen we ten antwoord: „Neen, want tegenover hen, die, het feit afkeuren staan anderen die geen bezwaren hebben: de gehele zaak is een kwestie van appreciatie."

Dat antwoord... was juist. Het was de consequentie van de liberale leer. Acht men zichzelf onafhankelijk van de moraal, dan gevoelt men, dat men het recht mist anderen te zeggen dat men op het gebied der zedenleer afhankelijk is, dat iets ongeoorloofd is. Treurig is het, dat, waar het zulk een vitale vraag betreft, men van hoge zijde niets anders weet te antwoorden dan: „het is een zaak van appreciatie."

Een ander hooggeplaatst persoon, met wie we het een keer eens over moraliteit hadden, wist het begrip moraal niet beter te omschrijven dan „een soort grootste gemene deler".

Dat in dergelijke kringen de levens- en huwelijksmoraal geheel aan stukken ligt is dan ook niet te verwonderen. Ondergaat ook Curaçao langzamerhand de funeste invloed van dergelijke „beschavingsbegrippen?"

Bij de particuliere audiëntie, welke Mgr. Verriet, onlangs had bij Z. H. den Paus te Rome, moest onze bisschop helaas melding maken van het verval, wat in het familieleven hier in de laatste jaren binnendringt.

Mgr. doelde op het groot aantal echtscheidingen, waarvan we enkele maanden geleden in ons blad melding gemaakt hebben.

En de Paus, zo vernamen we, aanhoorde deze klacht van onzen bisschop met een droeve trek op het gelaat.

Tot verbetering op zedelijk gebied was en is er op Curaçao steeds veel te werken. Maar een volk dat nu en dan tot zonden vervalt, die zeer zeker afkeurenswaardig, maar nog wèèt, dat het misdoet, is niet diep gevallen; maar veel lager daarentegen staat die bevolking, die voortdurend leeft volgens een stelsel, dat de zedenwet met voeten treedt, waar niet nader te noemen practijken als iets goeds worden geprezen.

En wanneer bij het volk door dergelijke voorbeelden en dergelijke stelsels het zedelijk bewustzijn, zo worden afgestompt, dan is het juist nodig, dat met vereende krachten tegen dat gevaar wordt opgetreden, een gevaar, dat overal om zich heen grijpt om het zedelijk peil van het volk neer te halen.

Veel moet er nog worden gedaan, tegen de slechte lectuur, voor de bevordering van de goede pers, tegen het bioscoopgevaar, dat zoveel ellende brengt onder alle klassen en standen van ons volk. In het bijzonder ook dient gewaakt tegen de opvatting, die men zo vaak hoort bij een roman, film, enz., van wel verkeerd, maar nog niet allerslechtst gehalte: „is dat nu zo buitengewoon erg?" Zulk een opvatting doet iemand ongemerkt maar steeds dieper zinken en stompt gaandeweg zijn zedelijk gevoel meer en meer af. En daartegen juist moeten wij waken.

Er mag niet gezegd kunnen worden bij opvoering van slechte films „waarom zouden wij het verbieden, de katholieken zelf gaan er heen!" Geen enkel katholiek ga naar filmvoorstellingen die niet door de beugel kunnen; gevraagd mag worden, dat de overheid ook op filmgebied waakzaam zij, maar ook ieder katholiek moet naar zichzelf kijken. Houden de katholieken zich verre van slechte films, dan zullen de theaterdirecteuren vanzelf reeds met stukken, die de toets der zedelijkheid niet kunnen doorstaan, van Curaçao wegblijven.

De ziekteverordening.

Z. Exc. de Gouverneur heeft geantwoord op de moeilijkheden welke door de Raad waren gemaakt op de ziekteverordening, en geeft een alleszins aanvaardbare oplossing.

We ontlenen aan de memorie van antwoord:

De slotsom der algemene beschouwingen van de Koloniale Raad betreffende het ontwerp-Ziekteverordening 1935 luidt, dat voorgesteld wordt de bepalingen rakende de geneeskundige behandeling uit het ontwerp te lichten en een gewijzigd ontwerp in te dienen waarin alleen het ziekengeld geregeld wordt.

Tweeërlei grond wordt daarvoor opgegeven:

1. het grootste deel der werknemers, die onder de regeling zouden vallen, verdient niet meer dan f 800.— 's jaars en geniet van Gouvernementswege kosteloze geneeskundige hulp.

Werd die Overheidszorg afgewenteld op de werkgevers, onder wie veel onvermogenden (die toch bedienden moeten houden), dan zou dat betekenen het opleggen van een nieuwe belasting, welke in deze tijden zeer ongewenst is.

2. De werknemers die meer dan f 1200.— 's jaars verdienen — tot f 1200.— zou men de kosteloze geneeskundige hulp van Gouvernementswege willen uitgebreid zien — kunnen gevoegelijk zelf de nodige geneeskundige hulp betalen.

Daartegen moge worden aangevoerd:

Ad 1. Zoals bekent kost de zgn. kosteloze geneeskundige hulp dengene, die daarvan gebruik mag en wil maken tweemaal f 1.50 of f 3.— 's jaars — P. B. 1932 No. 110.

Het Gouvernement stelt zich voor den werkgever, die de verplichting tot bekostiging van de geneeskundige behandeling van zijn arbeider met minder dan f 800.— loon 's jaars op het Gouvernement wil overdragen, f 3.— z 's jaars d.i. f 0.25 's maands te laten betalen. Wat tot nu toe door den arbeider betaald werd, wenst het Gouvernement door werkgevers te laten betalen. Van afwenteling van enige Overheidszorg op den werkgever is dus geen sprake. Een verzwaring van lasten kan die f 0.25 moeilijk genoemd worden.

Ad 2. Men denkt zich de ziekte van den arbeider te veel als een ongesteldheid, welke met enige dagen rust en een drankje voorbij gaat. Men vergeet dat ernstige langdurige, operatief ingrijpen nodig makende ziekten een enorme uitgaaf kunnen betekenen, waartoe niet alleen den arbeider met een inkomen tot f 100.— 's maands, maar ook personen met een inkomen tot f 120.— 's maands niet in staat zijn zonder in grote moeilijkheden te geraken.

Men mag deze personen, wier behoorlijke welstand toch ook de maatschappij ten goede komt, in nood niet aan hun lot overlaten. Het Gouvernement geeft aan zijn ambtenaren met een inkomen tot f 120.— per maand vrije geneeskundige behandeling en wil, om het in het ontwerp-verordening opgenomen stelsel niet drukkend te maken, den werkgever een zeer matig bedrag voor de overname van meerbedoelde verplichting in rekening brengen. Met f 1.— 's maands per arbeider boven de f 800.— loon 's jaars denkt het Gouvernement in verband met het groot aantal „aangeslotenen" uit te komen en het stelt zich voor de patiënten 3de klasse verpleging in een ziekenhuis te geven.

Het behoeft geen betoog dat de werkgever tegen een dergelijk geringe uitgaaf, waartegenover staat een dergelijk groot belang, ook voor den werkgever zelf, geen redelijk bezwaar kan inbrengen. Ook ten deze kan dus feitelijk niet van nieuwe drukkende lasten gesproken worden.

Ondergetekende wenst derhalve de voorgestelde verplichting tot bekostiging door den werkgever van de nodige geneeskundige behandeling te handhaven, daar hij verneemt dat een ziekteregeling zonder die verplichting slechts half werk is.

Ondergetekende staat een weinig sceptisch tegenover de bewering dat het grootste deel der werkgevers bij ziekte des arbeiders reeds uit eigen beweging de nodige hulp biedt. Aan een weinig hulp zal het wellicht niet ontbreken, doch betwijfeld wordt of de werkgever bij ernstige, langdurige ziektegevallen handelt zoals hem nu in de vorm eener verplichting staat opgelegd te worden.

Hoe het zij, als de Raad met de regeling principieel accoord kan gaan, heeft het geen zin daarover nader uit te wijden.

De opmerking dat in enkele gevallen werknemers achteruit zouden kunnen gaan en wel eens minder kans op werk zouden kunnen krijgen als n.l. hun physiek den werkgever geen vertrouwen inboezemt, is juist. Maar ook zonder ziekteregeling zal het een ziekelijk uitziende arbeider moeilijker vallen emplooi te vinden dan een lichamelijk krachtigen persoon. Dat zal van de zijde van de Raad geen tegenspraak ontmoeten als de Raad ervan overtuigd is — zoals in het Voorlopig Verslag staat — „dat de voorgestelde regeling over het algemeen genomen niets nieuws brengt".

De praktijk zal de moeilijkheden welke theoretisch zo groot schijnen wel oplossen. Trouwens er zit voor de gemeenschap een voordeel in als door een keuring — op verzoek des arbeiders zal de dokter nimmer bezwaar maken een geneeskundige verklaring af te geven — b.v. ontdekt wordt dat degene, die zich als dienstbode aanmeldt, een zware bc.-lijdster of syphilitisch is. En als de uitslag uitwijst dat de aspirant-werknemer enkel van zwakke gezondheid is, dan neemt de werkgever den man wèl aan, want hij riskeert niets.

De wereldwerkeloosheid

De wereldwerkeloosheid.

Volgens de Industrial and Labour information, van het volkenbondsbureau te Genève, was in de maand Juni van het afgelopen jaar de stand der werkeloosheid in de verschillende landen als volgt:

Oostenrijk	23.3%
Duitsland	11. %
Engeland	15.6%
België	19.3%
Tsjechoslowakije	17.6%
Denemarken	14.2%
Nederland	34.5%
Zwitserland	20.1%

In alle landen was er sinds het jaar 1934 een afname van de werkeloosheid merkbaar, hoewel slechts met een geringe percentage.

Alleen in Nederland was er een toename met 5.4% en in Zwitserland met 3.1%.

Nederland slaat dus in dit opzicht wel een droevig figuur in Europa.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Men houdt er thans in Duitsland een merkwaardig begrip van „eer" op na. Elders in dit blad lezen we van een protest van het Vaticaan tegen de schending van het concordaat.

Evenals in 1914 bij de inval in België, schijnt Duitsland overeenkomsten nog maar steeds als een „vodje papier" te beschouwen.

Toch snoeven de Nazis, dat men thans in Duitsland er op uit is om het begrip van „eer", dat, naar men beweert, onder een vroegere regeringsperiode geleden zou hebben, in zijn waarde te herstellen.

Wat voor een „eer" Duitsland er op na houdt, ondervindt thans ook Nederland.

Enkele weken geleden hebben we medegedeeld, dat de Duitse Regering, nadat aanvankelijk na lange onderhandelingen met de Ned. gedelegeerden, een accoord was bereikt, plotseling even voor het ratificeren van de overeenkomsten opnieuw weigerde zijn rente en aflossingen van

Met de K XVIII op reis

verteld door Luit. Leeuwenburg

in de Kath. Illustratie.

Hr. Ms. K XVIII te Durban in Zuid-Afrika.

Het reisprogramma was door het zes dagen langere verblijf in Kaapstad lelijk in de war geschopt. Toen wij dan ook Maandag 29 April Kaapstad verlieten moesten wij een traject, waarvoor negen dagen waren uitgetrokken, in vijf dagen afleggen om niet op een Zondag of op het Engelse Koningsjubileum aan te komen. Gelukkig was het in tegenstelling met de traditie van de Stormkaap prachtig weer en konden we dus zonder bezwaar 14 mijl lopen. Bovendien werd het uitgezette traject wat bekort, zodat Hr. Ms. K XVIII reeds Zaterdagmorgen de prachtig beschutte baai van Durban binnenliep. De Nederlandse kolonie, hoewel klein, was zeer enthousiast en de meesten harer leden kwamen dan ook vrijwel direct aan boord. Zij waren natuurlijk enigszins „opgewarmd" door de krantenberichten over het verblijf van een maand lang te Kaapstad en hadden reeds weken naar onze komst uitgezien. Het trof hun dan ook pijnlijk, dat zij nog enige dagen van ons verblijf aan Kaapstad hadden moeten afstaan. In ieder geval lieten zij geen tijd verloren gaan, want reeds dezelfde avond werd het program aangevangen met een receptie bij den Consul.

Hier troffen wij den eersten man, die onzen Professor in lengte overtrof. Dit was een Engelsman, directeur van een Unie-Leverfabriek, welke door zijn jarenlang verblijf in Vlaardingen vloeiend Nederlands had leren spreken. Hij meende zijn waardering voor zijn ontvangst in Nederland niet beter te kunnen uitdrukken, dan de gehele bemanning van Hr. Ms. K XVIII uit te nodigen tot een bezoek aan zijn fabriek. Daar werden wij ontvangen met het nationale Schiedamse product en ten afscheid kregen wij ieder een pakje met verschillende zeepsoorten en brillantine ten geschenke.

Voor de Zondag was een pick-nick in de omgeving van Durban georganiseerd. Hierbij werd een zijstapje gedaan in de „vallei der duizend heuvelen", een gebied waar alleen kaffers nog mogen wonen. Een zeer slechte landweg bracht ons na een half uur rijden vanaf de hoofdweg in een kaferkraal, waar men dan volgens zeggen de kaffers nog in de natuurstaat moest aantreffen. Helaas bleek ook hier alles voor toeristen georganiseerd te zijn, want zodra er voldoende gefotografeerd was en de zwartjes hun geld hadden opgestreken, trokken zij weer een oude kakhi broek en hemd over hun krijgsdos aan en begonnen een levendige handel in assegaaien en knobkerries.

Zoals overal elders in het Britse wereldrijk was ook hier zeer veel werk gemaakt van het 25-jarig regeringsjubileum van den Engelsen koning. Durban is eigenlijk het bolwerk van de echte Engelse invloed in Zuid-Afrika. De viering van het jubileum was hier dan ook veel enthousiaster dan ergens anders in de Unie van Zuid-Afrika. Alle grote gebouwen waren feestelijk geïllumineerd en waar maar enigszins mogelijk had men Engelse vlaggen geplant. In de baai werd een prachtig vuurwerk afgestoken, wat vooral door het Brits-Indische deel van de bevolking zeer geapprecieerd werd. Deze Brits-Indiërs zijn hier indertijd bij het opzetten van de suikerindustrie in Natal in grote getale ingevoerd. Zij hebben zich sedert dien zodanig vermenigvuldigd, dat hun aanwezigheid in de Unie het tot een zeer gecompliceerde kleurlingenvraagstuk nog moeilijker heeft gemaakt. Gandhi, die zich oorspronkelijk in Zuid-Afrika kwam vestigen als advocaat, is hier dan ook zijn politieke werkzaamheden begonnen, als gevolg van de behandeling, die hij als kleurling ondervond. Zowel door de bevolking als door de weelderige plantengroei maakt de omgeving van Durban een echte koloniale indruk. Van het beroemde zachte klimaat hebben wij weinig gemerkt; hoewel het hier de droge tijd heette te zijn hebben wij enige dagen slagregens gehad, die in hevigheid niet voor tropenregens onderdeden en deze in duur verre overtroffen. Soms ging dat gepaard met zodanig harde wind, dat voor het stuivende water alle luiken gesloten moesten worden en wij ons hart vasthielden dat de pavoiseervlaggen er met onze telescopische mast vandoor zouden gaan. Bij de parade ter gelegenheid van het koningsjubileum zagen wij ook de troepen van het Speciale Dienstbataillon. In Kaapstad waren wij reeds in de gelegenheid geweest een kamp van deze troepen te bezichtigen. Dit zijn kampen, welke ressorteren onder het Defensie-Departement en staan onder leiding van officieren van de Unie-Verdedigingsmacht. Hier worden jongelui van 17—20 jaar, die geen werk hebben, opgenomen en gedurende een jaar geoefend. Hun wordt orde en netheid en vooral tucht bijgebracht door militaire dril en lichaamsoefening. Zij dragen gedurende die tijd een uniform, bestaande uit kakhihemd en korte broek met zonnehelm, puttees en stevige veldschoenen, hetgeen, behalve dat het weinig kostbaar is, een keurig net geheel vormt. Het leven in de barakken is eenvoudig maar zeer gezond en leert de recruten hun grondbeginselen van de hygiëne van het kampleven, hetgeen hun later eventueel bij de bouw van hun farm in het „achterland" zeer te pas kan komen. Deze prachtvorm van volksopvoeding en werkloosheidsbestrijding, welke geheel vrijwillig is, schijnt zeer in de smaak te vallen, gezien het feit dat men ongeveer 2000 jongelieden per jaar onder behandeling krijgt.

Durban is voor de bemanning van Hr. Ms. K XVIII werkelijk een rustplaats geworden; hoewel de belangstelling voor de boot van de zijde der bevolking als gewoonlijk zeer groot was, nam het bezoek toch niet zulke afmetingen aan als te Kaapstad. Het prachtige nieuwe Philips-ontvangtoestel, hetwelk wij in Kaapstad cadeau hadden gekregen, bewees nu goede diensten en vrijwel voor 't eerst op deze reis hadden wij nu werkelijke muziek aan boord. Voor de Nederlandse kolonie werden enige films over het onderzeebootbedrijf en verschillende delen van Nederland vertoond, welke kennelijk zeer gewaardeerd werden.

Voor de enkelen van ons, die in de gelegenheid waren per vliegtuig een bezoek te brengen aan Johannesburg en Pretoria, is het wel duidelijk geworden hoezeer het de Nederlanders in die plaatsen teleurgesteld heeft, dat het niet mogelijk bleek met een deel van de bemanning van Hr. Ms. K XVIII 'n bezoek te brengen aan het binnenland van Zuid-Afrika. Men was daar nog vol verhalen over het bezoek van de bemanning van Hr. Ms. Zeven Provinciën vóór de oorlog en had grote plannen in het hoofd om de bemanning van Hr. Ms. K XVIII een glorierijke ontvangst te bereiden. Daar men nu echter niet zonder meer en gedurende de bemanning van een onderzeeboot uit de dienst kan nemen, moest het helaas bij deze plannen blijven.

Zoals overal is ook hier weer de tijd gevlogen en voor wij het goed en wel gerealiseerd hebben is de vertrekdatum aangebroken en moeten wij weer verder. Nagewuifd door alle Nederlanders stomen wij de haven uit en zelfs van 't juist voor ons vertrokken mailbootje komt nog 'n telegram met goede wensen van een enthousiast landgenoot. Reeds onmiddellijk moeten de luiken dicht voor het overkomende water en met uitzondering van een enkele dag van kalmer weer is het de hele tocht tot Mauritius zo gebleven. Behalve de dikke lucht, die de kok met behulp van zijn kombuisje in het benedenschip produceert en die 't leven onaangenaam maakt, geeft de zee veel vaartverlies, hetgeen vooral op dit krap gemeten traject niet welkom is. Ook de waarnemingen van den professor komen op dit traject lelijk in het gedrang, omdat door de ruwe zee veel minder gedoken werd dan wij dit op voorgaande trajecten gewend waren. De weerberichten van de naburige eilanden geven allemaal mooi weer met geringe windkracht en wij vleien ons dan ook met de hoop, dat het wel spoedig over zal zijn. Als wij echter steeds meer naderbij komen en de windkracht niet vermindert, moeten wij wel tot de conclusie komen, dat de weerberichten zeker binnenshuis genomen zijn.Gelukkig kunnen wij de laatste dag meer vaart gaan lopen en dan begint de race tegen de tijd om nog juist voor 't sluitingsuur binnen te zijn. Onze brandstofvoorziening te Mauritius, die eerst een vraagstuk voor ons vormde, omdat men ons verteld had, dat de door ons benodigde olie speciaal aangevoerd moest worden, is geheel bezorgd als de consul op onze telegrafische aanvraag meldt dat er voldoende voorraad aanwezig is. En juist een kwartier na sluitingstijd, om kwart over zes, komen wij voor de zeegeul, die naar de baai van Port-Louis leidt. Gelukkig het reeds geheel donker is en de geul slecht verlicht is, heeft de consul voor de loods gezorgd en komt persoonlijk mee naar buiten. Na een half een uurtje ligt Hr. Ms. K XVIII rustig gemeerd in de bocht in de haven.

geleend geld en ook betalingen voor geleverde goederen, weigerde te voldoen.

En deze week lazen we nu in de telegrammen van 3 Aug.:

De achterstallige Nederlandse vorderingen op Duitse debiteuren bedraagt thans 60,3 millioen.

Duitsland schijnt zijn begrip „eer" tot zijn landgrenzen te beperken!

Wij maken geen onderscheid tussen een handtekening, die wij tegenover een landgenoot of tegenover een vreemdeling hebben. Welke waarde hecht Duitsland nog aan de handtekening van zijn regering onder een officiële leningsovereenkomst met het buitenland? Deze waarde moet gering zijn, als transfer- onderhandelingen kunnen afstuiten op de definitie van het begrip schuldeiser.

De houding van Duitsland is voor ons des te onbegrijpelijker, naarmate men de gebeurtenissen bij de Oostelijke naburen van Nederland scherper volgt. Men heeft in Duitsland geld voor alles. Heeft men er niet grotendeels met in het buitenland gekochte grondstoffen een luchtvloot geschapen, zo groot als de Engelse? Stampt men er geen leger uit de grond, opgewassen tegen dat der grootste Europese mogendheden? Of, om bij een klein feit te blijven: geeft men niet voor de a.s. Olympiade 35 millioen mark uit de staatskas, terwijl wij voor onze Olympiade nog geen derde van het bedrag nodig hadden en dat hoofdzakelijk uit particuliere middelen opbrachten? Meent men nu werkelijk te Berlijn, dat men de wereld kan imponeren door in het binnenland met geld te smijten en aan het buitenland zijn rechtmatige vorderingen te onthouden? Iedere Amerikaan, Engelsman en Nederlander, die over de nieuwe Duitse cementen autowegen rijdt, of die plaats neemt in de luxueuse stadia, die te Berlijn zijn gebouwd, zal het gevoel hebben, dat men van zijn geld heel mooi weer speelt. Met een noodlijdenden, maar eerlijken schuldenaar is het gemakkelijk om tot een overeenkomst te geraken. Bijna onmogelijk wordt dat, indien men te doen heeft met een debiteur, voor wien schulden slechts een middel zijn om nieuwe concessie af te persen.

De financiële politiek van het huidige Duitse Rijk staat voor de buitenwereld in heel wat kwader reuk, als alle deviezengesmokkel van de kloosters.

Duitsland is een der weinig beschaafde landen naast Rusland, waar geen begrotingen worden gepubliceerd. Men heeft in Duitsland nog wel een Rijksdag, maar dat is een lichaam waaraan de Regering geen enkele verantwoordelijkheid schuldig is. Het hele financiële beleid van het land wordt binnenskamers door enkele ingewijden afgehandeld.

Wel is enige tijd geleden door de Duitse pers meegedeeld, dat de inkomsten van 't Rijk in 1934 1139 millioen meer hadden opgebracht dan het vorige jaar, wat als een groot succes van het nationaal socialistisch regiem werd gekwalificeerd. Maar iedereen voelt, dat het tenslotte niet gaat om de vraag of er wat meer opgebracht wordt, maar of er een batig of nadelig saldo op de begroting is.

Dat de Duitse Regering daaromtrent niets publiceert zegt bijna al voldoende, dat de zaak niet helemaal in orde is.

De Berlijnse corresp. van de „N. Rt. Crt." weet dan ook te melden, dat het bestaande deficit van twee milliard in het afgelopen jaar opnieuw verhoogd is met 340 millioen Mark. En dit geldt alleen maar de gewone begroting. Daarnaast is er nog een fonds voor de buitengewone uitgaven in verband met de crisisuitgaven en zeer sterke verhoging van de militaire uitgaven en naar geruchten gaan, zou het tekort hier lopen tussen de dertien en zeventien milliard.

Nog eens officieel wordt omtrent dit alles niets gepubliceerd. Het Duitse volk wordt omtrent zijn financiële positie volkomen als een stel onmondigen behandeld en in dit opzicht is het Duitse volk nog de mindere van weinig geciviliseerde staten in de Zuid Amerikaanse republieken. Daar zijn ook wel dictators, die elke invloed van het volk onmogelijk maken, maar zij geven toch nu en dan nog eens opening van zaken aan het volk. In het huidige Duitsland is dit helemaal niet meer het geval. Daar krijgt het alleen te horen, wat de Regering nu en dan eens gelieft los te laten en zij laat alleen los, wat in haar voordeel is. De keerzijde van de medaille mag het Duitse volk nooit zien.

Wie had enige jaren geleden kunnen denken, dat het Duitse volk op dit peil zou belanden. En dan moeten de stakkers een dergelijk regiem, dat hen als een stel slaven behandeld, nog toejuichen ook.

BUITENLAND.

Heviger vervolging in Duitsland.

In een toespraak tot 50 leden van de jonge katholieke Actie te Trier, sprak de Paus over de toestand in Duitsland.

„Het is nodig niet de moed te verliezen, maar vast te staan in de verdediging van het geloof en vertrouwen te hebben in God, want we staan in moeilijke tijden en waarschijnlijk zullen deze nog erger worden."

Dat de woorden van den Paus niet overdreven zijn moge blijken uit een redevoering van Goebels op 4 Augustus te Essen waarin hij de volgende plannen ontvouwde:

Ten eerste, dat er in de naaste toekomst geen huwelijk tussen het joodse en het arische ras toegestaan zal worden; ten tweede, dat de Katholieke pers verboden zal worden te werken en dat de campagne tegen de katholieke tegenstanders heviger zal worden; ten derde, gehele ontbinding van de Stahlhelm.

De katholieken in Duitsland.

De bekende grote processie in Münster op de 2de Maandag van Juli hebben de katholieken aangegrepen om een geweldige ovatie te brengen aan hun bisschop, die enkele dagen te voren zwaar door de Nazi's was beledigd.

Het aantal deelnemers bedroeg dit jaar meer dan 25.000, dat is 10.000 meer dan andere jaren. Men moet hierin een bewijs zien van het stil protest dat de katholieken van Munsterland wilden uitbrengen tegen de beledigingen waarmee de Nazikopstukken den Bisschop van Münster Clemens August Graaf von Galen hebben bejegend. Er was haast geen huis dat niet versierd was. De Hakenkruisvlaggen die daags te voren het stadsbeeld beheersten waren alle verdwenen. Zeer opvallend was het wel dat de Burgemeester van de stad noch het gemeentebestuur bij deze processie tegenwoordig waren. Dit is in de vijfhonderd jaar dat deze processie uittrekt nog nooit voorgekomen. Altijd schreed de magistraat gesierd met de middeleeuwse gouden ambtsketen onmiddellijk achter het H. Sacrament. Nog te meer was dit opvallend daar de processie een onderdeel vormde van het programma dat door de stad zelf was uitgegeven bij gelegenheid van het vierde eeuwfeest van de verdrijving der Wederdopers. Wat ook zeer de aandacht heeft getrokken was het feit dat ook dit jaar de Rijksweer en de Schutzpolizei ontbrak, die andere jaren in grote getale aanwezig waren.

Van de andere kant zag men dit jaar voor het eerst de talrijke „Schutterijen" met hun rijk versierde „koningen".

Uit de redevoering van den Bisschop Graaf von Galen moeten wij vooral deze passage naar voren brengen:

De Bisschop vermaande de gelovigen om standvastig te blijven in het geloof en sterk te staan tegenover het Nieuw Heidendom. Ongeveer 60 jaar geleden werd uit dit paleis mijn eerbiedwaardigen voorganger Mgr. Bernard Brinkman naar de gevangenis gebracht. Ik hoop dat, als ook ik eens naar de gevangenis zal worden overgebracht, de katholieken van Münster even trouw en standvastig rond hun bisschop zullen staan als vaders.

Deze woorden van den bisschop hebben een buitengewoon diepe indruk gemaakt op de menigte die tot schreiens toe bewogen was.

Beklemmende zelfmoordstatistiek.

De Franse politie-autoriteiten zijn ten zeerste verontrust over het elk jaar toenemende aantal zelfmoorden, dat te Parijs wordt gepleegd.

In het afgelopen jaar hebben bijna 300 mannen, vrouwen en kinderen zelfmoord gepleegd, dat is bijna het dubbele van het aantal van zeven jaar geleden en duizend meer dan in 1933.

Volgens de statistieken was het aantal mannen, dat zich van het leven beroofd heeft, tweemaal zo groot als dat van de vrouwen, en de meeste zelfmoordenaars verdronken zich in de Seine. Hun leeftijd varieerde van tien tot 88 jaar. Juni is de maand met het grootste aantal zelfmoorden en de afgelopen maand vormde hierop geen uitzondering.

NEDERLAND.

VRIJE UNIVERSITEITEN.

Het tekort gedekt!

Directeuren van de Vrije Universiteit mogen met grote dankbaarheid mededelen, dat thans het tekort op de exploitatie-rekening der Vrije Universiteit als gedekt kan worden beschouwd, aldus de Maasbode.

Door de grote toewijding van Correspondenten en Medewerkers is in twee maanden tijds een bedrag van *f* 16.000,- bijeengebracht, bestaande uit enkele grote en zéér veel kleine giften.

Door de verrassende liefde en offervaardigheid, op de Universiteitsdagen in Leeuwarding tot uiting gekomen, is het nog ontbrekende bedrag door enige grote giften aangevuld.

EEN TERE KWESTIE.

Het uitblijven van een huwelijk van onze Prinses.

De lib. Middelburgse Crt. voelt zich genoopt een tere kwestie aan te snijden, die meer en meer onrust onder ons volk brengt n.l. het feit dat onze reeds 26-jarige Prinses nog steeds niet verloofd is.

Het blad wijst op de grote nationale betekenis van land en volk van een continuatie in de Oranje dynastie, waar we nog slechts twee vrouwelijke telgen van over hebben, zonder verdere familie. En de mens is sterfelijk. Het vorig jaar stierven zelfs kort na elkaar twee leden van ons zo kleine vorstenhuis.

Het blad wil alleen die zijde van de kwestie naar voren brengen, waar deze een algemene staatkundige betekenis heeft, omdat juist deze zijde van de kwestie volgens enige geruchten een grote moeilijkheid voor een verloving schept.

En het blad wijst dan op het volgende: De toekomstige Prins-gemaal der Nederlanden, als echtgenoot onzer toekomstige Koningin Juliana — en, vallende ten dezen aanzien toch óók onder de bepalingen van ons Burgerlijk Wetboek, hetwelk de man tot „hoofd der echtvereeniging" verklaart — desalniettemin volgens onze Grondwet geen enkel inkomen heeft. En zomin krijgt deze, zolang hij de Gemaal van Prinses of Koningin Juliana is, één uit de staatskas.

Men leze er de Tweede afd. van onze Grondwet maar eens op na. Dan zal men zien, dat de Koning of de Koningin (behalve de revenuen van de Kroondomeinen) een jaarlijks inkomen uit de staatskas heeft van *f* 1.200.000. Verder heeft „de Prins van Oranje en de dochter des Konings, die de vermoedelijke erfgenaam is van de Kroon"... als zodanig een jaarlijks inkomen uit 's Rijks kas van *f* 200.000...; dit inkomen wordt gebracht op *f* 400.000 na het voltrekken van een huwelijk."

Van een eigen inkomen van den Prinsgemaal ener Koningin der Nederlanden, noch van den Gemaal ener Kroonprinses, wordt in onze Grondwet geen woord gerept. Met andere en duidelijke woorden: deze zijn voor hun Ned. inkomen volstrekt afhankelijk van wat zij van hun echtgenote — de Kroonprinses of de Koningin — toebedeeld krijgen.

Dit nu is een onjuiste toestand.

En daarin verandering te brengen is, nu op dit ogenblik particuliere belangen van niemand daarbij onmiddellijk en rechtstreeks betrokken zijn, toch wel meer dan ooit de juiste tijd.

Dit moet derhalve veranderen. Indien Nederland zich een Prins-gemaal voor zijn beminde Kroonprinses wenst — en het verlangt daarnaar in toenemende mate — dan heeft het daarvoor een fatsoenlijk inkomen in de Grondwet vast te leggen, voor nu en voor later, wanneer hij eens de Gemaal van Koningin Juliana, en naar wij hopen de vader van den troonopvolger zal zijn.

We moeten ons al sterk vergissen, indien door het nemen van deze maatregel althans niet één ernstig struikelblok weggenomen zou zijn.

Inderdaad is het een publiek geheim dat deze laatste omstandigheid een zeer ernstige handicap tot nu toe is geweest voor het sluiten van een huwelijk.

De positie van de toekomstige Prinsgemaal, zoals die in onze grondwet geregeld is, mag niet alleen krenterig genoemd worden maar ook pijnlijk en krenkend voor ieder, die zich aan deze positie, welke contra naturam is, heeft te onderwerpen.

Het is eigenlijk onbegrijpelijk, dat deze regeling nog steeds niet is herzien.

Toch heeft onze Middelburgse collega gelijk. De zaak verdient thans alle aandacht.

De toekomstige Aartsbisschop van Utrecht.

Door Z.H. de Paus is deze week benoemd tot coadjutor en opvolger van Mgr. Jansen Mgr. Dr. J. de Jong, President van het Groot Seminarie te Rijsenburg en Kanunnik van het kapittel te Utrecht.

Mgr. Dr. de Jong werd geboren op Ameland. Hij is bekend als kerkhistoricus en gaf ook een Kerkelijke Geschiedenis uit. Een groot deel van zijn priesterleven bracht hij door op het Groot Seminarie, eerst als Professor later als President.

Mgr. de Jong heeft de leeftijd van 52 jaar.

De telegrammen melden dat Mgr. de Jong benoemd is tot Aartsbisschop, dit is zeker verkeerd. Mgr. de Jong is thans bisschop benoemd en wordt later bij de dood van Mgr. Jansen aartsbisschop.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

De Heer Pr. A. van der Looy is benoemd tot lid van de Bioscoop commissie ter voorziening in de vacature ontstaan door het ontslag van Mevr. H.M. Chumaceiro Penha.

Mevr. M.P.B. Gorsira-van Romondt is tijdelijk benoemd tot lid van de Bioscoopcommissie gedurende de afwezigheid van Mevr. Suthoff.

De Heer E.R. Irausquin is benoemd tot tijdelijk controleur bij het Bevolkingsregister op Aruba.

De Heer E. Cardoze is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld bij den Districtmeester van het 2de District.

De Heer P. Croes is benoemd tot opzichter van de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op Curaçao.

Aan den schrijver op St. Martin W.J.A. Nisbet is ingaande 1 Januari 1936 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend onder toekenning van pensioen.

De nieuwe verkeerstekens.

We hebben in de laatste tijd kunnen zien dat de oude verkeerstekens geleidelijk door nieuwe en andere worden vervangen.

Deze nieuwe verkeerstekens zijn volgens de thans internationale regelingen.

De borden welke vroeger geheel rood geschilderd waren en die beduidden, dat men een straat niet mocht inrijden, worden thans met een horizontale witte balk.

De borden met een horizontale streep in het midden, die dus het bord in twee vakken verdeelt, zijn beschilderd met een doorgestreepte P. in de bovenste helft en een doorgestreepte S. in de onderste. Dit betekent, dat het verboden is aan de zijde van de weg waar een dergelijk teken is geplaatst stil te staan of te parkeren. Men mag wel een ogenblik stilstaan om iemand uit te laten of iemand op te nemen.

Op het Brionplein vinden we thans een wit bord, met rode rand, terwijl in het midden staat geschreven: Autobus. Dit betekent, dat autobussen daar niet passeren mogen.

Tenslotte kunnen wij nog mededelen, dat de borden die de maximumsnelheden aangeven andere kleuren zullen krijgen. Het bord voor „maximum snelheid dertig kilometer" bijvoorbeeld wordt met rode rand. In het wit staat dan de veroorloofde snelheid geschilderd.

Uitslag aanbesteding.

Bij de op heden de 7de Augustus 1935 gehouden aanbesteding voor het schilderen en witten van de gevels en hekwerken van de paviljoens Plantersrust No. 6, 7, 8, 9, 10, 11 en 13 werd ingeschreven als volgt:

Namen	Bedrag
J.P. Roos en J. Pandellis	*f* 6650.80
H.C. Zimmerman	*f* 4480.—

S.S. „VENEZUELA".

Passagiers die zich te Amsterdam hebben ingescheept op bovengenoemd stoomschip met bestemming Curaçao.

Hendrikus B.L.J. Gerritsen, Willem Deckers, Johannes H. van Amstel, Cornelius Zwart, Pieter Kuizenga, Joost Kok, Derk Kiekebos, Abraham J. Eiff, David van Laar, Gerrit Klaver, Carl. E. W. Claus, Marinus H.A. Verlinde, Dimme Trijsburg, Abraham F. Taffijn, Cornelus Kortekaas, Paulus A. Filius, Evert van Essen, Adrianus G. Dissel, Jan H. Deuling, Adriaan Breel, Geert Braaksma, Evert W. Bleijenberg, Johannes Beijleveld, Leendert M. Bernhard, Gijsbertus Beket, Piet Schager, Paulus Z. Langerak, Adriaan Kuiper, Gerrit Slingerland, Anthonius J. Krom, Theodoor J.L. de Vreugde, Jan Hoeve, Gerrit Zegwaart, Janita Zegwaart, Gerrit P.H. Zegwaart, A.A. Laclé, Sijbrand Beunders, Louise A.J. Breunders, Jan Breunders, H.N. van der Gaag, Pedro F. Louisa, D. Vis, Mr. & Mrs. W. Scherjou.

De logica zoek!

In No. 7 van Neerlandia het orgaan van het Algemeen Nederlands Verbond lezen we een verslag van de jaarvergadering van de groep Curaçao.

Uit dat jaarverslag knippen we het volgende:

Bij de rondvraag vroeg de heer Veldman waarom de bemiddeling tot steun voor het kinderblaadje Hou en Trouw, dat toch de Nederlandse taal in dit gebiedsdeel bevordert, was geweigerd.

De Voorzitter antwoordde, dat het een bepaalde godsdienstige strekking heeft en het A.N.V. zich daarbuiten houdt. De heer Veldman wees er op, dat de Afd. Boekverspreiding toch wel godsdienstige werken, zelfs bijbels ten geschenke geeft.

De voorzitter oordeelde, dat juist de verspreiding van boeken en tijdschriften al naar de behoefte der belanghebbenden pleit voor de onpartijdigheid der instelling.

Bij een uitgelokte stemming werd het voorstel Veldman afgewezen. Zoals het in het verslag althans wordt weergegeven, was hier wel alle logica zoek.

Goede reis en Welkom.

Zondag keerde met de Fedalma weer terug van de Bovenwinden en Bonaire de Hoog Eerw. Pater Vicaris van den Elsen.

Woensdag vertrok Pater Penninx weer per Snip naar Aruba en Zondag a.s. komt Pater de Groen weer op Curaçao.

Deze week vertoefde hier bij zijn familie de Zeer Eerw. Hr. John Schonewolf.

Nafuif op het Curaçao-bezoek in Suriname.

We lezen in de West van 28 Juli:

Het Bestuur van de Sur. Voetbal Bond zal Woensdagavond een gezellige avond in Halikibe aanbieden aan de tien eerste klasse verenigingen aangesloten bij de Bond. In totaal zijn een 300 genodigd. De zaal wordt feestelijk versierd. De avond is een soort nafuif op het bezoek van het elftal van Curaçao.

Tot zover het bericht:

Suriname schijnt dus bij deze tocht financieel goed geboerd te hebben! ! Naar we althans vernemen kan de C.V.B. zich na de tocht dergelijke fuiven niet veroorloven.

TRIO V. RENESSE, HELMANN, V. WEZEL.

In afwijking van hetgeen gepubliceerd werd omtrent de verkoop van abonnementen en plaatsbewijzen zullen **plaatsbewijzen voor een enkel concert** reeds verkrijgbaar zijn vanaf **Maandag, 12 Augustus a.s.**

Plaatsbewijzen voor één der beide concerten in de Stadsschouwburg zullen verkrijgbaar zijn bij **Vick Pinedo, Heerenstraat,** terwijl plaatsbewijzen voor één der beide concerten in de Club Asiento verkrijgbaar zullen zijn **bij den Beheerder van de Club Asiento.**

Plaatsreservering is alleen mogelijk voor concerten in de Stadsschouwburg bij Vick Pinedo, Heerenstraat. Voor de concerten in de Club Asiento kunnen geen plaatsen vooraf worden gereserveerd.

De verkoop der abonnementen voor de vier concerten gezamenlijk blijft voortgaan als reeds aangekondigd, bij Vick Pinedo, Heerenstraat, en bij den Beheerder van de Club Asiento.

Oost en West heeft een eigen home in Amsterdam.

Van de Kon. Ver. Oost en West afd. Amsterdam ontvingen wij een schrijven en een circulaire waarin deze vereniging melding maakt van de vestiging van een eigen „home" in het Victoria hotel te Amsterdam.

Niet alleen leden van Oost en West zullen daar welkom zijn, maar ieder die uit de Tropen komt en gedachtenwisseling zoekt met oud-gasten.

De Curaçaose belangen zullen voorlopig behartigd worden door Dr. J.F. Einaar.

Het spreekt van zelf, dat we deze instelling niet anders dan kunnen aanbevelen.

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit „Boletin Comercial," en Curaçaose Volkskrant."

Er zijn moeilijkheden ontstaan tussen Danzig en Polen door de bepaling van Polen, dat alle goederen voor Polen, niet meer door Danziger douanen zullen worden ingeklaard. Hierdoor zou het goederenvervoer voor Polen in het vervolg gaan over Gdynia, waardoor Danzig als handelstad zou verdwijnen.

Op Kreta is naar aanleiding van een staking, een oproer uitgebroken. Met behulp van enkele torpedojagers werd de orde hersteld.

Arbeiders aan het Marinearsenaal te Brest in Frankrijk zijn van protesten overgegaan tot staking, waaruit een ernstig oproer ontstond, waarbij te Brest op verschillende plaatsen de rode vlag geplant werd.

De oproerige stemming sloeg over tot de employés in het gas- en electriciteitsbedrijf.

De officieren van de Franse Mailschepen inclusief de Normandië, hebben hun gage geweigerd als protest tegen de 10% loonsverlaging.

Nog steeds blijft Italië doormobiliseren tegen Abessinië, ondanks de onderhandelingen te Genève. Deze week zijn weer 65.000 man onder de wapenen gebracht.

Wanneer in October de natte moesson voorbij is zal Italie de strijd wel beginnen.

UIT NEDERLAND

De Koningin en Prinses Juliana zijn Dinsdag met de dagboot naar Londen vertrokken en vandaar per nachttrein naar Edinburgh vanwaar zij Woensdag de reis naar St. Filans in Schotland haar zomer verblijfoord hebben voortgezet.

De Vorstinnen worden erg lastig- gevallen door fotografen.

Naar de „Telegraaf" verneemt zal het vaste lasten bezuinigingsontwerp begin October in de Kamer behandeld worden opdat zo mogelijk de maatregelen 1 Januari 1936 van kracht zullen worden.

Op 3 Aug. arriveerde te Hoek van Holland de Heer Waugh, de burgemeester van Albury met zijn echtgenote, voor een bezoek aan Nederland.

Het Comité voor de oprichting van het gedenkteken voor de Koningin-moeder verzocht de medewerkin van het gemeentebestuur om het beeld in het Rosarium aan de Joseph Israëllaan te plaatsen.

Minister Deckers aanvaardt in September a.s. het Departement van Landbouw en Visserij.

Minister Slotemaker de Bruine gaf 1 Aug. het beheer van zijn departement over aan minister Slingenberg.

Prinses Juliana bracht Maandag een bezoek aan de Belgische Koningskinderen te Noordwijk.

De „Telegraaf" verneemt, dat oud-Minister Verschuur in October a.s. een kort bezoek aan Indië zal brengen.

Volgens de weekstaat van de Nederlandse Bank vloeide gedurende de afgelopen week 25 millioen goud aan de bank toe.

Dit jaar zullen aan Nederlandse rondvlucht vermoedelijk 80 vliegers deelnemen tegen 61 in 1934.

Minister Colijn is de 7de dezer met vacantie gegaan; hij zal enige weken in Obersdorf in de Beierse alpen doorbrengen.

In totaal bevinden zich thans reeds 80 Ossenaren in arrest.

De Justitie is de mening toegedaan, dat nog meerdere arrestaties zullen volgen, daar nog niet alle misdrijven der laatste jaren opgehelderd zijn.

Welkom.

Met het S.S. Drechtdijk arriveerde hier Mej. P. van Slobbe. Na geslaagd eindexamen komt Mej. van Slobbe hier de vacantie doorbrengen.

Met het ss. Cordillera Dr. Chateua, die Gouvernementsarts wordt op het eiland Saba.

Fancy Fair Protestantse Vereniging voor liefdadige en maatschappelijk werk.

Zaterdagavond is de Fancy Fair, ten bate voor de Protestantse Vereniging voor Liefdadigheid en Maatschappelijk Werk, in het Kransgebouw Otrabanda officieel geopend.

Het was de eerste avond reeds een groot succes. Na een korte toespraak van den Heer C. N. Winkel opende Mevrouw van Slobbe de Fair.

Aan de Stands was grote zorg besteed en de bands Ido en Hurtado zorgden voor de feestelijke stemming.

De fancy Fair is een bezoek overwaard en hedenavond, de laatste avond zal zeker een waardig slot worden van deze liefdadigheidsweek.

In dank ontvangen.

Van de Curaçaosche Bank het jaarverslag over 1934.

Touristenschip Columbia.

Hedenmorgen 7 uur arriveerde hier het touristenschip Columbia met 546 touristen in de Caracasbaai. Het schip zal hedenmiddag 4 uur weer vertrekken.

De Wedstrijd Suriname-Curaçao.

Van Suriname ontvingen we een ingezonden artikel over genoemde wedstrijd.

Hoewel het artikel is ten gunste van Curaçao, willen we het toch niet opnemen.

We hebben over deze ontmoeting en wat er aan vast zit, zoveel onsympathieks gehoord, dat we er niets verder over willen schrijven. We hopen zelfs dat in lengte van jaren niet meer over een ontmoeting Suriname—Curaçao zal gesproken worden.

De Bark Aura.

Deze bark, die zoals de politieberichten van de vorige week hebben gemeld, tegen de rotsen van Bullenbaai gelopen is, kan thans als verloren worden beschouwd.

De Aura, eigendom van de firma Herrera hermanos te Bonaire, was geladen met zand voor de C.P.I.M. en een auto en een truck voor Bonaire.

Bark en lading zijn verloren en niet verzekerd.

Naar „La Cruz" mededeelt, had men vele jaren het verzekeringsgeld betaald, maar juist twee weken geleden de verzekering opgezegd.

Geslaagd.

Bij de examens voor Machineschrijven afgenomen door de R.K. Bond „St. Genesius" slaagden de volgende leerlingen van het St. Antoniusgesticht:

Frida van Kwartel, Elisabeth Palm, Edna Pietersz, Adelfa Willems, Elba Nahr, Delia Vito.

K
KRO
O **PHOHI-UITZENDING**

op Zondag, 11 Aug. 1935 van 15.30-16.30 uur A. Z. T. op golflengten 16.88 en 19.71 M.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen door Anton van Duinkerken.
3. Ouverture „Erlenhügel" Fr. Kuhlau, door het K.R.O.Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud.
4. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. a. Hail Chigaco, Mars, Bob Allan,
   b. Boite à musique et pianola, G. Antiga,
   c. The Amazon Mars, J. S. Zamenick, door het K.R.O.Orkest o.l.v. Marinus van t Woud.

Goede Reis.

Met het ss. Rotorua vertrok deze week voor 3 maanden verlof de Gouvernementsarts Dr. Sardeman.

Met het touristenschip Columbia vertrekt heden de Luitenant ter Zee H. Bosch van H. M. Johan Maurits van Nassau.

Politieberichten.

Van een 3-tal gevallen van mishandeling werd aangifte gedaan, welke gevallen alle door de Politie worden onderzocht.

Tegen een 4-tal personen resp. genaamd A., F., M. en M. heeft de politie proces-verbaal opgemaakt terzake wederzijdse mishandeling, daar zij op de Handelskade met elkander hadden gevochten, waarbij werd gebruik gemaakt van stukken hout, ijzer en hunne vuisten.

Uit het raamkozijn van een gymnastieklokaal zijn tijdens de gymnastiekles, twee portemonnaie's elk inhoudende enig geld, welke door een dame aldaar waren neergelegd, terwijl zij aan de les deelnam, ontvreemd. De diefstal is vermoedelijk gepleegd, door een der nieuwsgierigen, die door genoemd raam, de oefeningen der dames gadesloegen. De politie stelt een onderzoek in.

Op de terreinen der C.P.I.M. is de tractor-chauffeur N. met de door hem bestuurde tractor in een hoop, aan de linkerzijde van de weg liggend, steengruis gereden, waardoor de man van zijn zitplaats werd geslingerd en daarna vermoedelijk onder een der wielen van de tractor is geraakt. Hij liep daarbij een ernstige verwonding in de liesstreek op en is per ambulance naar het St. Elisabeths-hospitaal alhier vervoerd, alwaar hij ter verpleging is opgenomen. De politie onderzoekt of derde schuld aan dit ongeval treft.

Aangifte werd gedaan van verduistering van een flink geldsbedrag, ten nadele van een alhier gevestigde vereniging. In verband hiermede is door de politie aangehouden en de Hoofdwacht ingesloten de 34-jarige colporteur S. die de verduistering reeds bekend heeft.

Uit een kist, staande in een werkliedenloods op Bullenbaai is ten nadele van den 28-jarigen C. *f* 1,50 ontvreemd. De benadeelde heeft tegen niemand verdenking of vermoedens. Een onderzoek naar de(n) dader(s) wordt door de politie ingesteld.

Aan boord van het tankschip „Rita" der C.S.M. is de 39-jarige Bonairiaanse matroos S., die bij het meren van het schip een tros om het rondsel van de winch stond te leiden, met zijn kleren bekneld geraakt tussen genoemd winch rondsel en de er om heen gedraaide tros, met het gevolg dat de man bekneld raakte tussen het winchrondsel en de tros en hierbij zijn linkeronderbeen brak. Hij is per ambulance-auto naar het St. Elisabeths-hospitaal alhier vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. De zaak is in onderzoek of een ander schuld aan het ongeval treft.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
H.H. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Isla kerk.

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag van 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: H.H. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

Donderdag a.s. 15 Augustus feestdag van Maria Hemelvaart te vieren als Zondag met verplichting van mishoren.

De H.H. Missen zijn als op Zondag.

Op Zaterdag 3 en Zondag 4 Augustus zijn 6 personen ingesloten terzake openbare dronkenschap.

In een winkel aan de de Ruyterkade is gepoogd in te breken door een deur gedeeltelijk te forceren. De poging is mislukt doordat aan de binnenzijde der deur een stelling was bevestigd, waardoor de deur niet geopend kon worden. In verband hiermede is als verdachte aangehouden en voor onderzoek aan de Hoofdwacht in bewaring gesteld de 21-jarige zeeman R., die de poging tot inbraak reeds heeft bekend.

Op het terrein der C.P.I.M. heeft de 32-jarige hulpketelmaker een stuk ijzeren pijp, dat hij als hefboom gebruikte op de linkervoet gekregen, tengevolge waarvan twee tenen werden platgedrukt. De man is ter verpleging in het St. Elisabeths-hospitaal opgenomen. Er wordt een onderzoek ingesteld of hier van schuld van derden sprake is.

In de Breedestraat O.B. is het 4-jarig jongetje S., door de autobus 1299-C, bestuurd door den 23-jarigen F. aangereden. De jongen bekwam hierbij een klein wondje aan het achterhoofd. Voor zover uit het onderzoek is gebleken treft den chauffeur geen schuld, doch is het ongeval aan onvoorzichtigheid van het jongetje zelf te wijten.

Door den 40-jarigen H. is aangifte gedaan, dat hij nabij Suffisant was mishandeld door zekeren W., die hem een bloedende wond, nabij het linkeroog had geslagen. De politie onderzoekt de zaak.

Bekeurd is de 24-jarige winkelier F., die in zijn winkel een belangrijk grotere hoeveelheid petroleum had geborgen dan is toegestaan.

Nabij het landhuis Gasparito hebben de 28-jarige D. en de 35-jarige C. met elkander gevochten, waarbij D., C. een aantal messteken op verschillende plaatsen in het lichaam heeft toegebracht, terwijl C. zijn tegenstander met een pistool door de buik heeft geschoten. Beiden zijn naar het hospitaal vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. C. blijkt niet ernstig gewond, maar D. verkeert in zorgwekkende toestand. Voor zijn leven wordt gevreesd. De oorzaak is minnenijd.

De verdachte C., die op 6 Augustus j.l. een man met een pistool door de buik heeft geschoten en aanvankelijk voor de bokomen verwondingen in het hospitaal was opgenomen is naar het huis van bewaring overgebracht.

Gebleken is dat de op 4 Augustus j.l. terzake verduistering in bewaring gestelde persoon zich bovendien heeft schuldig gemaakt aan verduistering van een ander eveneens vrij groot bedrag aan geld.

Trio Van Renesse, Helmann, Van Wezel.
Openings-concert 20 Augustus 1935.

De komst van dit Nederlands Trio is niet alleen een gebeurtenis op zich zelf doch brengt ons het beste wat er op dit gebied in Nederland en ook in Europa kan worden geboden.

Het is daarom niet alleen met een groot verlangen, maar met een volle en gespannen zekerheid dat we dit muziekgenot tegemoet zien. Zij het daarom ook te hopen, dat niemand dit bijzondere voorrecht om zo'n Ensemble te kunnen horen, zal laten voorbijgaan.

Alhoewel de smaak der luisteraars zo geheel verschillend kan zijn, menen we toch dat deze programma's met uiterste zorg zijn samengesteld en zodoende aan een ieders wens zullen voldoen.

In voorafgaande stukken over dit trio hebt U kunnen lezen over de respectievelijke loopbanen dezer kunstenaars. Elk hunner mag zich in een hoge waardering zowel bij hun collega's als ook bij het gehele Hollandse publiek verheugen.

Stelt U zich deze gala openingsavond hier voor: Een volle zaal, waar men in de stilte een speld kan horen vallen, een stilte waardig aan Beethoven's Trio en waardig aan ons Amsterdams Trio. Wie dit werk van Beethoven (Op. 70. 1) nog niet kent, zal het zeker nu op zijn mooist kunnen horen.

Daarna volgen een paar piano soli van den eminenten pianist George van Renesse — 2 Mazurka's van Chopin.

David Popper, de zeer populaire en geliefde cello-componist, komt twee maal voor op dit programma, in stukken vermoedelijk aan velen bekend.

De Heer Helmann speelt ter beëindiging der solo stukken de „Slawische Tanzweise" van Dvorak.

Hoewel de keuze dezer solistische vertolkingen niet ten volle de gelegenheid zal bieden om een volkomen beeld van het kunnen en het zich-in-leven der artisten te geven, zullen we daartoe echter in de volgende avonden nog ruimschoots de gelegenheid hebben.

Als slot komt dan het „Dumky" Trio ook van Dvorak waarin U zult terug vinden de telkens zo graag verwerkte Slavische volkswijzen die Dvorak zo na aan het hart liggen. Het woord „Dumky" is letterlijk niet te vertalen daar het de zeer typische Klein-Russische (Rutheense) volksliederen samenvat — de meesten dragen een weemoedig karkter — echter met sterk afwisselend rhythme. Hiermee zijn we dan aan het einde van het openingsconcert gekomen.

Tweede Concert — 24 Augustus 1935.

Het tweede concert heeft als openingsnummer de sonate voor viool en piano van Cesar Franck. Een Belg van geboorte die echter zijn gehele leven in Parijs doorbracht en zeer zeker als stichter der moderne Franse school mag worden beschouwd; ook was hij een der oprichters van de „Societé Nationale de Musique" en de leider en leermeester ener grote groep jongeren bij wie hij het bewustzijn ener nationale Franse muziek wakker riep en aan wie hij de vrijheid en mogelijkheid bood om zijn nieuwe werken uit te kunnen voeren.

Uit de vele mooie composities van Franck verdient deze sonate speciale attentie; vooral daar haar vorm geheel los staat van de tot nu toe gebruikelijke vaste regels ener sonate en zich daarom ook niet langs de verwachte lijnen ontwikkelt.

Het derde deel b.v. is een lange declamatie waarin thema's uit het tweede en vierde deel worden verwerkt en de finale een tweespraak tussen viool en piano in canon. Een stuk dat veel elan en virtuositeit verlangt.

Er volgen twee stukken van Chopin.

Chopin behoeft wel haast geen inleiding. Hoewel dit bijzondere eerste nummer de Fantaisie Opus 49 betrekkelijk weinig aan „het grote publiek" ten gehore wordt gebracht — des te meer mogen we dit feit waarderen en memoreren: het is een zijner langere werken hetwelk wat opzet betreft in de grotere Polonaises en Balladen thuishoort —. De inhoud (in hoeverre we van zoiets bij muziek mogen spreken), echter is even complex en fragiel als de persoonlijkheid van Chopin zelf geweest moet zijn — de op en neergangen in zijn zo gauw en veelbewogen gemoed steeds doortrokken van het heroisch-vaderland-lievende dat zo ruiver in tal van zijn composities tot uiting komt, bereikt in dit stuk hoogten van uitzonderlijke en onvergetelijke schoonheid. De Nocturne in des is een der bekendsten en meest gespeelden.

Tot voorbereiding van een der allergrootste en meest verheugende bijzonderheden van de tweede avond, n.l. het Trio Opus 97 van Beethoven, wordt ons een „Adagio" van J.S. Bach en een „Aria" van Max Reger geboden — twee meesters die we beter onaangeroerd kunnen laten.

De mogelijkheid om dit zo groots en veelomvattend werk van Beethoven te kunnen horen en het vertrouwen in een Ensemble dat ons dit kan geven — moet ons wel zeer dankbaar stemmen. Om hierbij in details te treden zou haast profaan zijn — dit is een der nobelste werken van Beethoven, hetwelk we veel van onze aandacht zal eisen, maar welks indruk ons stellig onvergetelijk zal blijven.

Curaçaose Athletiekbond.

Op Zondag 18 Augustus a.s. zullen de eerste Curaçaose Record wedstrijden op het gebied der Athletiek worden gehouden op het Asientoterrein te Rio Canario.

Aanvang 2 uur n.m. precies.

Programma:
100 M., 400 M., 1500 M. hardlopen.
Speer- en discuswerpen
Hoog- en verspringen met aanloop
4× 100 M. estafette
Olympische estafette 800, 400, 200, 100 M.

Behoudens art. 20 van het Huishoudelijk Reglement zal aan hen die de beste prestaties leveren voor elk afzonderlijk nummer naast de eerste prijs ook een Curaçaos Record Diploma worden uitgereikt.

Voor elk nummer zullen drie prijzen beschikbaar worden gesteld.

Het inlegeld bedraagt ƒ 0.25 per persoon per nummer en voor verenigingsnummers zoals estafette ƒ 0.50.

Inschrijvingen kunnen worden ingezonden onder bijvoeging van het inschrijfgeld aan den Voorzitter der T.C. den Heer H.N. Thesingh, Emmastad 35A en aan den Secretaris den Heer F.C.H. Schlamilch, West-Indische Compagniestraat 6-8 (Mundo Nobo), en worden ingewacht tot uiterlijk 12 Augustus a.s. des n.m. 6 uur.

VERGELIJKENDE STAAT van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³
Juli 1935	431	2.419.719
Juli 1934	387	2.191.608
Jan. t/m Juli 1935	2907	17.374.258
Jan. t/m Juli 1934	2825	17.293.950

ZEILSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³
Juli 1935	140	15.329
Juli 1934	110	8.677
Jan. t/m Juli 1935	904	90.738
Jan. t/m Juli 1934	734	59.782

Zeilvaart over de maand Juli 1935.

Binnengekomen van:

Aruba	56
Bonaire	31
Higuerot	1
La Gauyra	3
La Vela de Coro	4
Las Piedras	1
Mayaguez P.R.	1
Port au Prince	1
Pto. Cabello	15
Rio Hacha	1
Tucacas	22
Zee	4

Vertrokken naar:

Aruba	49
Bonaire	35
Jacmel	2
La La Gauyra	7
La Vela de Coro	10
Las Piedras	2
Pto. Cabello	17
Rio Hacha	3
Slagbaai	1
Turiamo	14

Regenval in het derde district in de maand Juli 1935.

Dokterstuin	20,6 m.M.
Kleine Berg	18,4 m.M.
Wespunt	37,1 m.M.
Barber	10 m.M.
Soto	27,7 m.M.
St. Willebrordus	8,5 m.M.

BOEKBEOORDELING.

Voorzorgs- en beveiligingsmaatregelen te nemen door gezinshoofden met het oog op eventuele gas-aanvallen.

Een practische handleiding ter voorlichting van de bevolking.

Men kan 't betreuren: niet te loochenen is 't feit, dat de regeringen van de Europese landen het nodig achten de bevolking voor te bereiden op de mogelijkheid van een gasoorlog. In Berlijn liet de regering niet minder dan 20 millioenen brochuren met instructies voor de bevolking verspreiden; grote oefeningen werden gehouden waaraan heel de Berlijnse bevolking deelnam. Hetzelfde zien we in Frankrijk, waar de Parijse bevolking in de beveiligingsoefeningen betrokken werd. Het Lager-huis in Engeland drong aan op spoedig en doeltreffend instrueren van de bevolking. In Nederland zien we hetzelfde: luchtbeschermingstentoonstellingen en demonstraties worden allerwege gehouden, massale oefeningen voor de bevolking werden reeds in vele steden georganiseerd; de Generale Staf riep via het Regeringspersbureau de pers bijeen om de bevolking op te wekken tot daadwerkelijke belangstelling, voorzorgen en oefeningen. Aan gas-cursussen wordt soms door vertegenwoordigers van meer dan 200 gemeenten deelgenomen; de geneesheren Prof. Burger en Dr. Delprat richtten zich tot het Amsterdame gemeentebestuur met het verzoek om spoedig maatregelen te nemen; in den Haag nam Prof. Dr. Wester met sanctie van den burgemeester het initiatief tot oprichting van een burger-luchtbeschermingsdienst; gewestelijke oefeningen, waarbij 90 en meer gemeenten betrokken worden; zijn in vooorbereiding; een wet, waarbij het nemen van voorzorgsmaatregelen voor iedere gemeente verplichtend wordt gesteld, zal nog dit jaar in het Staatsblad verschijnen.

Tot nog toe ontbrak iedere meer doeltreffende voorlichting van de bevolking. De kapitein der Infanterie A.W. Claassen, leeraar aan de Militaire Gasschool te Utrecht, van waaruit alle gasdeskundigen bij het leger geïnstrueerd worden, stelde een handleiding samen, waarin vele practische wenken voor de bevolking worden gegeven. Behandeld worden de vergiftigde, verstikkende, prikkelende en en blaartrekkende strijdgassen, neutraliserende stoffen, gasmaskers, aanwijzingen voor het gasvrij-maken van een vertrek, eerste hulp aan gas-slachtoffers enz. Tekeningen verhelderen de tekst. Het was het doel van den samensteller diè maatregelen naar voren te brengen welke practisch iedereen zich met weinig kosten kan veroorloven. De brochure is dus geen „verhandeling", maar boven alles is zij op practische toepassing ingesteld; zoals dat bijvoorbeeld ook in Belgische brochures geschied is.

Men behoeft zich naar aanleiding van 't verschijnen dezer Handleiding voor de burgerbevolking niet te verontrusten; aan de andere kant zal een ieder er goed aan doen zich er uit een oogpunt van noodzakelijke voorzorg van op de hoogte te stellen.

De Directeur der Militaire Gasschool beveelt dan ook in zijn voorwoord de verspreiding dezer practische handleiding ten zeerste aan.

„De Voorzorgs- en beveiligingsmaatregelen" zijn verkrijgbaar bij iedere boekhandel en bij Teulings' Uitgevers Mij. 's Hertogenbosch.

GEMENGD NIEUWS.

25.000 bekeringen in het Oosten.

Volgens de laatste statistieken voor het tijdvak van Juni 1934—Juni 1935 zijn op het gebied, dat geplaatst is onder de Heilige Congregatie voor de Kerk in het Oosten 25.000 bekeringen tot stand gebracht.

De politieke situatie.

In de eerste dagen na de oplossing van de crisis vermeldde het beursbericht:

De algemene feeling betreffende de politieke situatie wordt meer en meer onbehaaglijk; men is er van overtuigd dat de heersende godsvrede slechts tijdwinning betekent en het conflict niet verminderd is, dit gaf reden tot hernieuwde onrust wat de valuta betreft."

In een radiorede op 3 Augustus verklaarde Colijn dat de nieuwe regering haar uiterste best zal doen om de gouden gulden te verdedigen, maar zijn lot hangt af van de handhaving der gerustheid en discipline door het volk. Terwijl hij het land bedankte voor het redden van de valuta, zei Colijn dat de economische politiek de bevordering van de landbouwcommerciële en industriële belangen zal beogen met ernstige onderzoekingen naar het inpraktijk brengen van maatregelen voor openbare werken en industrialisatie op grote schaal.

De beurs oordeelde dat de radiorede van Colijn een teleurstelling is, men acht de aanduiding dat men voornemens is een wijziging te brengen in de vaste lasten zeer vaag en dubbelzinnig.

DE FILM VAN DE WEEK.

Alle filmvertoningen in het **Theater Brion** zijn van goedgekeurde films.

Van 12 tot en met 18 Augustus 1934.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Roxy.

Now and Forever.

In Hollywood.

No greater glory.
Music in the air.

In Cinelandia.

Mystery Ranch.
Rustlers of Red Dog.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

In het theater Roxy.

She loves me not.
Evelyn Prentice.
All men are enemies.
De Jantjes.

In Hollywood.

Death on the Diamond.

In Cinelandia.

Naughty Marietta.
Evelyn Prentice.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Koninginnedag.

Op 31 Augustus 1935 zullen ter gelegenheid van de feestelijkheden in verband met de verjaardag van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina bij voldoende deelname de navolgende wedstrijden worden gehouden, t.w.:

1. **BEHENDIGHEIDSWEDSTRIJDEN** op het Damplein:
   a. voor auto's;
   b. voor motorfietsen;
   c. voor fietsen.

Luxe prijzen beschikbaar. Eerste, tweede en derde prijs voor elk der onder a, b en c genoemde nummers.

2. **ROEIWEDSTRIJDEN** in de haven (Botten met 2 roeiers).
Beginpunt Rankamast. Eindpunt voor het Gouvernementshuis.
Geldprijzen beschikbaar; 1e prijs ƒ 20.—; 2de prijs ƒ 10.—, 3e prijs ƒ 5.—.

3. **ZEILWEDSTRIJDEN** voor vissersboten:
Beginpunt Piscaderabaai. Eindpunt in de haven voor het Gouvernementshuis.
Geldprijzen beschikbaar; 1e prijs ƒ 25.—; 2de prijs ƒ 15.—; 3de prijs ƒ 10.—.

Deelnemers aan deze wedstrijden kunnen zich voor de 20ste Augustus 1935 opgeven bij den heer H. de Jongh, „De Jongh's Sporthuis", Otrabanda.

GEMENGD NIEUWS.

DE PETROLEUM-OORLOG IN DE VERENIGDE STATEN.

Een der meest interessante problemen der Amerikaanse crisis-geschiedenis is ongetwijfeld het „petroleum-vraagstuk."

De regeling der petroleum-productie stond reeds lang voor Roosevelt's „new deal" op de dagorde en daarom was ook de petroleum-industrie een der eerste, die haar code onder de Nira-wet kreeg. Toen de code de 2e September 1934 afliep, had men de indruk, alsof ze bevredigend gewerkt had, want de prijzen waren aanzienlijk gestegen en de productie was in overeenstemming met de behoefte. Een internationale regeling scheen niets meer in de weg te staan.

Met de regeling der productie was echter een nieuwe factor van onzekerheid gekomen, nl. de illegale petroleum (hot oil) die nu op de markt kwam. Om de storende invloed van deze petroleum uit te schakelen, lieten de petroleummaatschappijen door speciale agenturen de „hot oil" opkopen. Toen echter in October met de gewone seizoensachteruitgang van de petroleum het aanbod van de „hot oil" geweldig toenam, kon de prijsregeling niet meer gehandhaafd worden en de scherpste prijsoorlog, die ooit in de 75-jarige geschiedenis der Amerikaanse petroleumindustrie voorgekomen is, barstte los.

In de loop van 2 à 3 weken daalden de prijzen onder het voor-code-niveau.

Daar nu ook de grote petroleum-maatschappijen blijkbaar niet meer aan een werkelijk doelmatige regeling der petroleum-productie geloofden, ontbrandde de prijs-oorlog over de hele lijn tegen de onafhankelijke concurrentie, doordat de prijzen snel verlaagd werden.

In deze tijd ontmoetten de georganiseerde petroleum-maatschappijen echter grote tegenstanden, vooral door de rijkdom van een petroleumveld in Oost-Texas, waar in de laatste 4 jaren 14.000 nieuwe bronnen aangeboord waren. De Staat bepaalde nu, dat van iedere bron slechts 40 vat per dag gewonnen mocht worden, ofschoon de verschillende bronnen in staat waren tot 15.000 vat per dag te leveren. Evenals bij ieder verbod waren er spoedig spitsvondige geesten, die toch aan problemen wisten te komen. De petroleumbronnen, die onder strenge controle stonden, werden elders afgetapt en de petroleum werd naar andere petroleumstations geleid. Men schat, dat de petroleum, welke op deze manier op de velden van Oost-Texas getapt werd, ongeveer 125.000 vat per dag bedroeg.

Daar de spoorwegen geen onderscheid tussen legale en illegale petroleum maakten, werd de „hot oil" zonder meer vervoerd.

Toen kwam de Bondsregering in Washington tussenbeide en trachtte langs andere wegen, de illegale petroleumhandel te verhinderen. Een der eerste maatregelen was, dat tot het einde van het jaar geen petroleum uit nieuwe depots verkocht mocht worden. Een andere maatregel bestond hierin, dat met ingang van 23 October alle petroleum, die uit Oost-Texas kwam, van een bewijs van afkomst vergezeld moest zijn, dat afgegeven werd door een speciaal daarvoor aangewezen commissie. Natuurlijk was zo'n bewijs voor „hot oil" niet te krijgen. Verder werden alle Bonds- en Staatsregelingen gemachtigd, alle boeken en bedrijven der petroleum-ondernemingen te controleren.

Toch waren daarmede nog alle moeilijkheden niet van de baan. Daar volgens de Amerikaanse wet Congres en Bondswetgeving alleen over de handel tussen de Staten beslissen kunnen, verklaarden de gerechten in de verschillende Staten in vele gevallen de bepalingen der petroleum-directie als onwettig en gaven dan als motief hiervoor aan, dat ook een overmatige productie van petroleum in een Staat niet als een vergrijp tegen de handelsclausules der Staten onderling beschouwd kon worden, wanneer de petroleum voor de verkoop van de Staat in kwestie bestemd was.

De verschillende Staten troffen ook zelf maatregelen tegen de „hot oil". Meestal bleek echter, dat deze verordeningen te ontduiken waren.

Het gehele probleem is slechts op te lossen door een wet, die de Bondsregering onbeperkte macht verleent, om over de petroleum-productie en het petroleumtransport in het hele land te beschikken. Alleen op deze wijze is een prijs-oorlog te verhinderen, die in krasse tegenstelling met de „new deal" politiek der regering staan moet. De president heeft daarom zelf in de strijd ingegrepen en voorgesteld, de petroleum-productie in Oklahoma en Texas stil te leggen tot een werkelijke oplossing van het „hot oil"-probleem gevonden is.

Priesterwijding van den Chinesen Oud-Gezant en Minister.

In de kerk van de St. Andries Abdij te Lophem bij Brugge is zoals enkele weken geleden de telegrammen hebben vermeld in tegenwoordigheid van vele kerkelijke en wereldlijke autoriteiten, regeringsvertegenwoordigers en vertegenwoordigers van het diplomatieke corps, onder welke o.a. de Chinese gezant te Brussel, tot priester gewijd de Benedictijner monnik Loe Sjeng Tsjiang, oudgezant en voormalig minister-president en minister van buitenlandse zaken van China. De priesterwijding geschiedde door mgr. Celso Constantini, titulair aartsbisschop van Théodosia en voormalig gedelegeerde van de Heilige Stoel in China.

Loe Tsjeng Tsjiang werd 30 Mei 1871 geboren, genoot zijn opleiding aan het Tong Wen College te Peking, een instelling van het Chinese ministerie van buitenlandse zaken, en was 19 jaar toen hij benoemd werd tot tolk aan de Chinese legatie in Rusland. Hier maakte hij kennis met den toenmaligen Chinesen gezant te St. Petersburg, Sjoe King Sjen, een staatsman met brede blik en hoge zedelijke opvattingen, die bijna zes jaar lang grote invloed op de vorming van de jeugdige Loe had. Zijn opvattingen brachten Sjoe King Sjen in conflict met het Hof te Peking en aangezien hij liever zijn mening te kennen gaf dan zich te onderwerpen aan opvattingen, die niet de zijne waren, viel hij in ongenade bij de keizerin en werd hij op 29 Juli 1900 onthoofd, om zes maanden later reeds posthuum gerehabiliteerd te worden. Zijn heldhaftig voorbeeld is voor Loe Tsjeng Tsjiang van grote betekenis geweest.

Loe Tsjeng Tsjiang bleef 14 jaar te St. Petersburg, waar hij attaché, secretaris en kanselier van het gezantschap was. Geruimen tijd vervulde hij ook de functie van zaakgelastigde.

In 1906 werd hij benoemd tot gezant van China in Den Haag, in welke functie hij tot 1911 in Nederland vertoefde. In 1907 vertegenwoordigde hij zijn land op de vredesconferentie en in 1911 werd hij benoemd tot Chinees gezant te St. Petersburg.

In 1912, toen na de revolutionnaire woelingen de Chinese republiek werd uitgeroepen, kreeg hij de portefeuille van buitenlandse zaken in de eerste republikeinse regering. In 1913 werd hij tevens minister-president, als hoedanig hij later weer aftrad, doch niettemin bleef hij ruim zeven jaar als minister van buitenlandse zaken lid van het kabinet. In 1918 en 1919 was hij belast met de leiding der Chinese delegatie naar de vredesconferentie te Versaille. In 1922 werd hij benoemd tot gezant te Bern, welke functie hij in 1927 neerlegde toen hij de wereld verbaasde door zijn besluit, in een rooms-katholiek klooster te treden.

Loe Tsjeng Tsjiang kwam uit een protestantse familie. Zowel zijn vader als zijn moeder waren protestant. In 1899 trad hij echter te St. Petersburg in het huwelijk met een jong Belgisch meisje, mademoiselle Bovy, dochter van een Belgisch hoofdofficier, die daarbij geen afstand deed van haar rooms-katholiek geloof. Intergendeel werd Loe katholiek. Zijn besluit om in het benedictijnenklooster van St. Andries te gaan, nam hij in 1926, toen zijn vrouw te Bern was overleden, de teraardebestelling van het stoffelijk overschot op het kerkhof van Laeken bijwoonde. Op 4 October 1927 ontving hij het kleed der Benedictijnen, op 15 Januari 1928 begon zijn noviciaat en op 15 Januari 1932 deed hij zijn gelofte als monnik. Thans bij zijn priesterwijding heeft hij de persoonlijke gelukwensen ontvangen van Tsjang Kai Sjek, leden der Chinese regering, leden van het corps diplomatique, van kardinaal Pacelli en van den Paus.

Bijblad van de „AMIGOE DI CURAÇAO" van 10 AUGUSTUS 1935.

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen VAN „De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 4 Augustus.

A-klasse: Bismarck—Transvaal 1—0
M.S.V.—H.V.V. Niet doorgegaan.
B-klasse: Jong-Holland II—Volharding II 0—1
Ajax II—Trappers II 0—2
Asiento II—Hercules II 0—2

STAND-COMPETITIE-WEDSTRIJDEN per 14 Juli 1935.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
R.C.C.	5	3	2	0	10	4	8	1.60
BISMARCK	7	5	1	1	13	7	11	1.57
JONG HOLLAND	6	4	1	1	14	6	9	1.50
VOLHARDING	6	4	0	2	8	3	8	1.33
TRAPPERS	5	3	0	2	9	5	6	1.20
HERCULES	7	3	1	3	9	10	7	1.—
M.S.V.	8	3	1	4	14	12	7	0.88
AJAX	5	0	3	2	0	6	3	0.60
TRANSVAAL	6	1	1	4	3	8	3	0.50
H.V.V.	5	0	2	3	4	11	2	0.40
ASIENTO	6	0	2	4	3	15	2	0.33
B-klasse:								
SCHERPENHEUVEL	4	4	0	0	14	2	8	2.—
VOLHARDING II	6	5	0	1	10	2	10	1.67
R.C.C. II	6	3	1	2	14	10	7	1.17
JONG-HOLLAND II	7	3	2	2	15	5	8	1.14
HERCULES II	7	4	0	3	8	10	8	1.14
TRAPPERS II	6	2	2	2	9	8	6	1.—
BISMARCK II	3	1	1	1	3	3	3	1.—
ASIENTO II	3	1	0	2	2	4	2	0.67
AJAX II	6	2	0	4	5	13	4	0.67
M.S.V. II	3	1	0	2	2	7	2	0.67
ATLETICO	5	1	0	4	2	5	2	0.40
TRANSVAAL II	6	1	0	5	6	21	2	0.33

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 11 Augustus.

MUNDO NOBO:
A-klasse Trappers-Jong-Holland.
Aanvang: 4.30 precies
Scheidsr.: Elfrink.

B-klasse. Bismarck II Atletico.
Aanvang: 3.15 precies
Scheidsr.: Dijk.

SCHERPENHEUVEL:
B-klasse: Scherpenheuvel-Hercules II.
Aanvang: 4.30 precies
Scheidsr.: Doezie.

De bus naar Scherpenheuvel vertrekt om 3.45 uur n.m. van het Wilhelminaplein.

DE HOOP:
A-klasse: Ajax-R.C.C.
Aanvang: 4.30 precies
Scheidsr.: Kranenburg.

B-klasse: Transvaal II-M.S.V. II.
Aanvang: 3.15 precies
Scheidsr.: Van Heeswijk.

IN- EN AFSCHRIJVING

Werkende Leden van 29 Juli t/m 5 Augustus 1935.

INGESCHREVEN:

„Transvaal" L. Lieuw-Sioe, Suffisant, per 3 Aug. 1935.
„Transvaal" J. Rotsburg, Wagnerstraat 10 per 3 Aug. 1935.

„M.S.V." J. H. Hoendervoogt, A.b.Hr.Ms.Joh.Maurits v. Nass. per 5 Aug. 1935.
„M.S.V." A. Koops, A.b. Hr. Ms. Joh. Maurits v. Nassau. per 5 Aug. 1935.
„M.S.V." A. v. d. Oever A.b. Hr. Ms. Joh. Maurits v. Nassau per 5 Aug. 1935.
„M.S.V." D. Keizer, A.b. Hr. Ms. Joh. Maurits v. Nassau per 5 Aug. 1935.
„M.S.V." J. A. Mulder, A.b. Hr. Ms. Johan Maurits v. Nassau per 5 Aug. 1935.
„M.S.V." J. A.Bosman, A.b. Hr. Ms. Johan Maurits v. Nassau per 5 Aug. 1935.
„M.S.V." A. J. v. d. Berg, A.b. Hr. Ms. Johan Maurits v. Nassau per 5 Aug. 1935.
„M.S.V."E. v. Kesteren, A.b. Hr. Ms. Johan Maurits v. Nassau per 5 Aug. 1935.
„M.S.V." H. J. den Os, A.b. Hr. Ms. Johan Maurits van Nassau per 5 Aug. 1935.

„H.V.V." D. Beetjes, Hotel Curaçao per 5 Aug. 1935.
„H.V.V." R. N. Croes, Hotel Lincoln per 5 Aug. 1935.

De verenigingen worden er aan herinnerd dat de elftalopgaven en wedstrijd- en ruilformulieren moeten worden ingeleverd bij den 2en Secretaris Ninaberstraat 21.

ELFTALOPGAVEN VOOR DE MAAND AUGUSTUS.

Ajax I. E. Jansen, J. Nonato, V. August, F. Marino, M. Scorrea, A. Fanijten, E. Lira, M. Celestijn, A. Z. Veeris, E. Laken, P. Crispo.

Ajax II. J. A. Cena, V. Atalida, C. Rosario, D. Penha, V. Morales, J. Mamber, E. de Leon, M. Laken, A. D. C. Gomez, J. Cijntje, R. Medema.

Asiento I. H.C.J. Nieuwenhoff, D. Monfils, G.J. Brouwer, J.P. Spruit, H.Z. Rigaud, I.P. de Vooys, J. Smids, F.J. Mans, P.C. Kroon, J. de Boer en J.L. Esbeukman.

Asiento II. D. de Jong, P. Fraterman, B. Lagendijk, P. Faber, J. Kapaan, L.H.D. Nebbeling, J. Hendriks, H. Hessels, S. Jeuken, M. Slockers en T.J. Leeflang.

Atletico ongewijzigd.

Bismarck I. J. Arion, L. Jandroep, J. Pieters, H.A. Maduro, J. Davelaar, J. Cesilia, E. Quirindongo, S. Scharbay, E. Ruiz, J. Cristian, P. Hernandez.

Bismarck II. E. Winklaar, H. Bakhuis, F. Pieters, F. Rovil, H. Vorst, A. Vorst, A. Thodé, A. Toppenberg, V. Pellicer, E. Moesker, S. Alleyne.

Hercules I. J. Pinedo, H. Weber, E. Atalida, L. Laurens, L.B. Laurens, R. Danchi, P. Jansen, P. Faneyten, A. Evertsz, A. Franka, E. Rondijk.

Hercules II. A. Merkies, J. Haseth, S. Sillié, C. Vornis, A. Prins, E. Minguel, E. Scheidelaar, I. Nieuw, E. Romano, G. Ignacio, G. Curiel.

H.V.V. Ongewijzigd.

Jong Holland I. J.R. Simona, H. Royer, M. v.d. Gen, W. Leers, A. Sentiago, E. Correa, J. La Cruz, R. Maduro, J. Ramírez, H. Leers, R. Michael.

Jong Holland II. J. Lampe, O. Troeman, A. Kraneveldt, P. Bernabela, J. Garcia, O. Zalm, F. Tweeboom, F. Brion, H. La Cruz, P.A. Da Costa Gomez, P. Roos.

M.S.V. I. B.M. van der Meulen, A. Beeldstroo, E.M. Ooft, W. Walraven, C.L. van Bergen, M. van Niel, J.J. Bronder, J.P. van Dalen, J.G. Hoffmans, J. Valies, E. Handels.

M.S.V. II. W.A. Roerhorst, J. van Etteger, J.A. van der Ham, J. Hollander, K. Boer, H. Blom, W.J. Osenga, M. Mutsaars, A. Keet, A.H. Henschen, G. Kup.

R.C.C. Ongewijzigd.

Scherpenheuvel I. Th. Newton, P. Martha, R. Suarez, B. Isenia, F. Mathilde, S. Catalina, J. Coffie, J.P. Coffie, Ch. Becker, D. Concepcion, E. Lucas.

Transvaal S. Eliazer, J. Brons H. Muiden, A. Bosnie, H. Dalnoot, W. Mau-Asam, A. Naaldijk, L.E. Willems, M. Nahar, H. Nevel, J. Dijkstra.

Transvaal II. A. van Lit, H. van Trikt, J. Blaaker, D. Jones, E. Isselt, J. Eiloof, H. Engelbrecht, H. Kohinor, E. Jurrjens, J. Lobbrecht, C. Jones.

Trappers I. A.A.C. Rafaëla, E.R.A. Jansen, A.J. Maduro, W.F. Abad, J.C. Jacob, R.B. Wilsoe, E.Coffiel, M. de Castro, C. Bosch, E. Evertsz, O.R. Dayelaar.

Trappers II. Ch. Salcedo, E. Zimmerman, A. Goedgedrag, V.C. Manuel, A.M. Chirino, B.F. Leonora, G. Pieter, A. Pietersz, A.C. Escobar, R.E. Corasol, I.H. Dania.

Volharding I. E. Thielman, A. Minguel, A. Clement, M. Henriquez, P. Leano, D. v. Ecks, M. Laurens, A. de Castro, A. Meerens, L. Pieters, E. Senior.

Volharding II. A. Victoria, J. Celasio, E. Minguel, L. Raven, J. v. Aanhoult, A. Sillie, E. Pieters, M. de Lima, W. Pietersz, F. Laurens, J. Schorea.

Het Bestuur.

Naar men ons van officiële zijde meedeelt, hebben de heren Bartels Daal en Oduber hun ontslag genomen als bestuurslid van de C.V.B.

SPORT IN NEDERLAND.

Waterpolo: Duitsland—Nederland 3—2

(Naar de Cur. Volkskr.)

Kon. Vereniging „Oost en West."

Afdeling Curaçao.

Naar aanleiding van het feit, dat bovengenoemde Afdeling voor enkele dagen haar vijfjarig bestaan mocht herdenken, verzocht het Bestuur ons het onderstaande door middel van ons blad ter algemene kennis te brengen, aan welk verzoek wij hierbij gaarne voldoen.

Terwijl voordien slechts een 25-tal personen, zonder enig onderling verband, en verspreid over de verschillende eilanden van het Gebiedsdeel, lid waren van de Vereniging „Oost en West", werd op initiatief van den toenmaligen vertegenwoordiger der Vereniging Dr. H. Polvliet besloten te trachten het ledental uit te breiden en tevens een zelfstandige afdeling „Curaçao" tot stand brengen.

Hierdoor zouden de alhier woonachtige leden der Vereniging over eigen middelen te beschikken hebben, zelfstandig kunnen werken tot versterking van de band tussen Moederland en Curaçao, overeenkomstig het devies der Vereniging en den leden van tijd tot tijd iets kunnen aanbieden als vergoeding hunner contributie.

Op 18 Juli 1930 kon met 175 leden tot oprichting der afdeling Curaçao worden overgegaan welke enige tijd later door goedkeuring der Statuten rechtspersoonlijkheid verkreeg, waarbij het Ere-Voorzitterschap door Zijne Excellentie den Gouverneur welwillend werd aanvaard.

De eerste werkzaamheden van het Bestuur der jeugdige afdeling bestond in de samenstelling van een geschriftje, waarin op beknopte en duidelijke wijze werd uiteengezet wat personen, die zich metterwoon in Curaçao wilden vestigen, behoorden te weten ten aanzien van levensstandaard, aanschaffing van artikelen, alhier niet of slechts tegen hogere prijs dan in Nederland verkrijgbaar, vereisten voor toelating, onderwijs, belasting, enz. teneinde tegemoet te komen aan het bestaande euvel, dat omtrent het bovenstaande in Nederland slechts onvoldoende of zelfs onjuiste inlichtingen konden worden verkregen.

Dit boekje, dat door en op kosten van het Hoofdbestuur werd uitgegeven,, en waarvan reeds een herdruk verscheen, kwam reeds vrij spoedig gereed, en heeft stellig goede diensten bewezen.

In het oprichtingsjaar — 1930 — mocht het Bestuur eerst den Hr. C. van Baalen, waarnemend Directeur der Melaatseninrichting „Bethesda" in Suriname bereid vinden een lezing over dat Gebiedsdeel te houden, terwijl kort daarop de Heren Dellaert en de Vries, onderscheidelijk Havenmeester der Luchthaven „Schiphol" te Amsterdam, en Chef der Buitenlandse Afdeling der Kon. Luchtvaart Maatschappij tijdens hun verblijf op Curaçao voor de leden en genodigden spreken over „de Internationale Luchtvaart" en „de K.L.M. en hare luchtverbindingsnet met Ned. Oost Indië", een en ander toegelicht door lichtbeelden en een film.

Beide lezingen, welke zeer werden geapprecieerd werden nog opgeluisterd door de medewerking van het Muziekgezelschap „I.D.O." dat o.a. een door zijn Directeur gecomponeerde „Oost en West" mars ten gehore bracht.

Indien wij nog vermelden, dat reeds spoedig na de oprichting der Afdeling het Bestuurslid de Heer H. J. A. Schroeder de functie van gedelegeerd lid der zogenaamde „Studie commissie" der Vereniging op zich nam, een instelling door het Hoofdbestuur in het leven geroepen, ten doel hebbend, raadgevend en toezicht houdend op te treden bij onderwijs en opvoeding van in het Moederland een onderwijsinrichting bezoekende kinderen van Oost- of West-Indische ouders, van welke instelling ook in dit gebiedsdeel door verschillende personen sindsdien een dankbaar en nuttig gebruik hebben gemaakt, dan zijn daarmee de voornaamste faits et gestes der afdeling in het oprichtingsjaar geschetst.

In het jaar 1931 verleende het Afdelings Bestuur zijn medewerking tot de aanvulling van het opschrift op het Gedenkteken der bij de Urbina-overval gesneuvelde onder-officieren, aanvankelijk alleen in de Spaanse taal gesteld, met een gelijkluidende inscriptie in het Nederlands.

In datzelfde jaar hield de Heer Mr. M. van Dijk, Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie een zeer leerzame en toegejuichte causerie getiteld „Eenige vluchtige indrukken over Nederlandsch Indië" terwijl het afdelingsbestuur een poging deed om het bekende Sabahandwerk meer bekend te maken in Nederland, teneinde daarvoor zo mogelijk aldaar een afzetgebied te openen.

Deze poging had evenwel weinig succes, o.a. ten gevolge van de hoge prijzen, waarvoor de artikelen verkrijgbaar werden gesteld.

Aangezien Mr. van Dijk zich bij het houden zijner bovengemelde causerie door gemis aan beschikbare tijd zeer had moeten beperken, verklaarde spreker zich bereid in April 1932 een meer gedetailleerde lezing te houden, welke met grote belangstelling gevolgd werd en zeer de aandacht trok.

In ditzelfde jaar hield de Voorzitter der Afdeling, met verlof in Nederland, verschillende besprekingen met het Hoofdbestuur der Vereniging, en nam hij deel aan de voorbereidende besprekingen van het Comité, dat zich in Nederland had gevormd tot viering van het feit, dat in 1934 Curaçao en Nederland drie eeuwen verbonden zouden zijn.

Een in het jaar 1933 door het Afd. Bestuur ingestelde „Perscommissie" teneinde in het orgaan der Vereniging meer artikelen en berichten uit Curaçao opgenomen te krijgen, dan tot nog toe het geval was, beantwoordde niet aan de daaraan gekoesterde verwachtingen.

In hetzelfde jaar deed het Bestuur een film vervaardigen, teneinde „Curaçao" niet alleen in woord, doch ook in beeld meer bekendheid te verschaffen in de overige gebiedsdelen; deze film werd eerst enkele malen op Curaçao vertoond en daarna in verband met de Herdenkingsfeesten „1634—1934" aan het Hoofdbestuur ter vertoning eerst op de te houden „Curaçao tentoonstelling" te 's-Gravenhage, en daarna in de verschillende afdelingen der Vereniging in Nederland (en daarbuiten) toegezonden zulks tegen een tegemoetkoming in de kosten der vervaardiging.

Het jaar 1934 stond in het teken der reeds meer genoemde Herdenking; aan de werkzaamheden van het Comité, hetwelk zich op Curaçao op gemeenschappelijk initiatief van de Hoofdbesturen van het „Alg. Ned. Verbond" en de „Kon. Vereniging „Oost en West" had gevormd, en zich met de voorbereiding en regeling der feestelijke Herdenking had belast, nam het Afd. Bestuur, wier Voorzitter het Ondervoorzitterschap van genoemd Comité op zich had genomen, een werkzaam aandeel.

De lezing, welke de Heer van der Sleen tijdens zijn voorgenomen verblijf in Curaçao tijdens de Herdenkingsfeesten voor de Afdeling zou houden, kon wegens het niet doorgaan der door hem georganiseerde excursie naar dit gebiedsdeel, geen voortgang hebben.

De bekende en zo bewonderde kerstvlucht der „Snip" gaf het Afd. Bestuur aanleiding tot het organiseren ener huldebetuiging; was deze aanvankelijk bedoeld als uitgaande van en beperkt tot de Afdeling van „Oost en West," al spoedig bleek dit denkbeeld ook bij andere corporaties en verenigingen ingang te hebben gevonden, en werd een Algemeen Huldigingscomité gevormd, waarin ook het Afdelingsbestuur van „Oost en West" zitting nam.

Op de Huldigingsavond bood het Bestuur bij monde van zijn Voorzitter uit naam der Afdeling aan de bemanning der „Snip" met een woord van hulde een stoffelijke blijk van waardering aan in de vorm van een gouden gedenkpenning met oorkonde. Had deze huldiging door droeve omstandigheden eerst in Januari 1935 plaats, kort daarop vond het Afd. Bestuur de Heren Rustige, Hoofd der Negropontschool, en Bouwman, Vertegenwoordiger der K.L.M. op Curaçao, bereid een gecombineerde lezing te houden, waarbij eerstgenoemde „De Voorgeschiedenis der Nederlandse Luchtvaart in West-Indië" en laatstgenoemde „De Toekomst der K.L.M. in deze streken" behandelde, een en ander aangevuld met lichtbeelden en een geluidsfilm, grotendeels aan de Luchtvaart gewijd; ook deze avond had een welverdiend succes.

Het vijfjarig bestaan der Afdeling werd ten slotte herdacht door een ledenavond, tevens toegankelijk voor andere belangstellenden, waarop o.a. werd vertoond een film getiteld „Cultuur en Oerwereld op „Sumatra", terwijl het gezelschap „Sta. Cecilia" hare muzikale medewerking verleende.

Uit het bovenstaande moge blijken, dat de Afdeling Curaçao voor zover hare middelen zulks veroorloven, gedurende haar eerste lustrum op verschillende wijze overeenkomstig het in hare Statuten neergelegde programma harer werkzaamheden er naar heeft gestreefd het doel der Vereniging „Oost en West", versterking van de band tussen Nederland en zijn gebiedsdelen in Oost- en West-Indië in het algemeen, en tussen Moederland en Curaçao in het bijzonder, na te streven, en het devies der Vereniging:

„Oost en West en Nederland
Krachtig door het rijksverband".

hoog te houden.

Het Afd. Bestuur zal er naar streven, met de steun der leden, ook voor de toekomst in diezelfde richting werkzaam te blijven; het hoopt door dit Overzicht er velen toe te brengen, zich alsnog bij een van ondergetekenden als lid der Afdeling op te geven.

Het Afdelingsbestuur:

Dr. H. Polvliet, Voorzitter,
J. W. J. v. d. Linde Schotborgh, Onder-Voorzitter,
M. F. Vriends, 1e Secretaris,
H. Harms, 2e Secretaris,
J. N. H. Butot, Penningmeester,
H. J. A. Schroeder, Bestuurslid,
P. R. Küp, Bestuurslid,
Ch. J. Samson, Bestuurslid,
J. G. Statius Muller, Bestuurslid.

Twee Snipvliegers vertellen.

Herinneringen aan de West van Van Balkom en Van der Molen.

We knippen uit de Residentiebode:

„We zijn er nog altijd vol van", zei de heer van Balkom, en Siem van der Molen knikte nadrukkelijk. „Van de hartelijkheid in die zes maanden op Curaçao ondervonden. We hebben een reusachtig fijn half jaar gehad. Eerst die enorme ontvangst door de hele bevolking en daarna de blijvende vriendschap van allen, met wie we in aanraking kwamen. We hebben zo echt het gevoel, veel vrienden daar ginds te hebben achtergelaten."

„'t Is eigenlijk een merkwaardig geval met de West", liet Dh. van der Molen er op volgen. „In Nederland weet iedereen wat van de Oost, van de West: ho maar! Ze hadden ons van alles verteld voor we gingen. Bijvoorbeeld, dat er op Curaçao nooit regen viel en je zestig cent moest betalen voor een olieblik water. En dat er op Curaçao maar één boom is en aan die boom zit één blad en de éne geit van den gouverneur doet de hele dag zijn best om het ene blad van de boom op te eten. En nu de werkelijkheid. Het góót, toen we op Curaçao aankwamen. Het liep er vol geiten en er waren veel bomen en veel blaadjes. Toen we in 't hotel waren, dachten we: nou moeten we gauw een blik water gaan kopen. Maar er was net zo goed een kraan als thuis in Amsterdam en je mocht onder de douche gaan staan, zolang je wilde."

„En er zit water genoeg in de grond", zei de heer Van Balkom. „Overal worden putten geboord en het eiland is vol Amerikaanse windmolens om het op te pompen. Maar nog kort geleden was zo'n put een rijkdom".

„Daar kan ik van mee praten", viel dh. Van der Molen in. „Toen ik nog voer, hadden we op een keer 'n Curaçaoenaar in dienst, de man had een werkelijk goed baantje en 't ging best. Maar op een dag gaf hij er de brui van. Ik schei er mee uit, zei hij, ik heb een put geërfd op Curaçao. Ik binnen!"

„Maar om het gesprek niet te laten verwateren," ging van Balkom verder, „weet je wat mij dadelijk zo opviel? Hoe oud-Hollands Willemstad er uit ziet. Allemaal huizen met 17de eeuwse Hollandse Renaissancegevels, alleen niet van baksteen, maar bepleisterd en gekleurd. Iedere eigenaar kiest een tint naar zijn smaak. Er zijn rode, gele, groene, chocoladebruine en paarse huizen. Alle groot en ruim, zonder vensters en luiken."

„De winkels zijn er ook de moeite waard," viel zijn collega de Snipmarconist hem bij. „Winkelen in de Heerenstraat is werkelijk gezellig. Mooi verzorgde etalages, en je kunt er van alles krijgen. Dus moet je oppassen dat je, wanneer je uitgaat om een scheerkwast te kopen, niet terugkomt met een auto. In zaken is de Curaçaoenaar strikt zakelijk, maar in privé is hij vrijgevig en, ik zou haast zeggen, vorstelijk gastvrij."

„De bevolking is in sommige opzichten merkwaardig", liet de tweede bestuurder van de Snip er op volgen. „Een deel is er niet blijvend gevestigd, ik bedoel de ambtenaren en officieren en het personeel van de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij, een onderneming van de Koninklijke Shell, die er een geweldige raffinaderij heeft, de grootste ter wereld. Doch daarnaast zijn er Nederlandse families, die al eeuwen lang op het eiland wonen, als de familie Schotborgh, Gorsira, Statius Muller, Maal, Zeppenfeldt, van Epe, Beaujon, Perret Gentil, de afstammelingen van Jhr. Jan Rammelman Elsevier, die in de oude tijd gouverneur geweest is, en anderen. Daarnaast zijn tener talijke Spaanse en Portugese Israëlitische families en verder kleurlingen van zeer gemengd ras. Alle Curaçaoenaars zijn huiselijk van aard. Er zijn maar drie bioscopen, waarvan er één tegelijk stadsschouwburg is".

„Daar heb ik nog een keer viool gespeeld," viel van der Molen in.

„En er zijn een paar clubs, de oudste is de club De Gezelligheid. Verder de Societeit Curaçao, de Asiento van de Shell-mensen en Piscaderabaai, 't vacantie-oord aan zee van de Caribean Petroleum Company uit Maracaibo."

„Bij de Piscaderabaai kun je heerlijk zwemmen", ging de heer Van der Molen verder. „Tussen twee haakjes, vlak bij het vliegveld is een der bezienswaardigheden van Curaçao, de grot van Hato".

„Nou we toch op het vliegveld zijn aangeland", zei de Snipbestuurder, „moeten we even over het luchtverkeer praten. De mensen waarderen het buitengewoon, dat de K.L.M. gekomen is en het vliegtuig voorziet er waarlijk in een behoefte. De reizigers vormen altijd een zeer gemengd gezelschap, alle bevolkingsgroepen vliegen. Onze vaste klanten zijn natuurlijk zakenlui en gouvernementsambtenaren. En heel wat vrouwen van Aruba gaan per vliegtuig winkelen op Curaçao. Ze gaan er zonder bagage heen en komen zwaar beladen terug. We vervoeren ook veel weekenders, Curaçaoenaars, die op Aruba werken. Aruba heeft ons zeker even hartelijk ontvangen als Curaçao, waar het overigens alleen op lijkt door de grote raffinaderijen van de Lago Oil Company en de Arend Petroleum Maatschappij. De bevolking voelt zich geheel apart van Curaçao en is ten dele ook anders, want hier vinden we nog vrij veel Indianen."

Even was er een stilte.

„Hebben we nu alles verteld van Curaçao?" vroeg de heer van der Molen zich af. „We hebben de schipbrug vergeten! De brug over de St. Annabaai, die de twee delen van Willemstad, Punda en Otrabanda (dat betekent: overkant) met elkaar verbindt. Iedereen, die niet op blote voeten liep, moest vroeger betalen om er over te gaan, dus alle kleurlingen trokken hun schoenen uit om naar de andere kant te wandelen. Auto's betaalden zelfs een kwartje en er is een héél druk autoverkeer. De Curaçaoenaars zullen Gouverneur van Slobbe altijd dankbaar blijven, dat hij ter ere van het 300-jarig jubileum van het Nederlandse gezag de betaling voor de brug afgeschaft heeft. En wij zullen hem nooit vergeten, omdat hij ons bij aankomst de Oranje Nassau Orde op de borst spelde, grote belangstelling voor het West-Indische K.L.M.-bedrijf had en het van harte steunde.

„En we hebben die geweldige fosfaatmijnen vergeten", viel de heer van Balkom bij. „En de Snipgeestdrift van de jeugd. Toen er een Amerikaans escader watervliegtuig kwam, riepen ze: „kijk eens! Vierentwintig Snippen op zee..."

„En het flesje bier van den gouverneur! U weet wel, dat potje Heinekens, dat we met de Snip meebrachten, heeft veel goeds gesticht. Tweemaal is het verkocht voor een liefdadig doel, de eerste keer bracht het op ƒ 300.—, de tweede keer nog meer geloof ik."

Indrukken van Suriname.

„En nou stappen we over op Suriname," zei dh. van der Molen. „We zijn er maar kort gebleven na onze landing met de Snip, maar 't was er geweldig prettig. We landden bij stortregen en U moet weten, de Surinamers geloven, dat ze dood gaan, wanneer ze in de regen lopen, vanwege de plotselinge afkoeling. Niettemin: heel Paramaribo liep uit! Een eigenaardige verrassing is het, wanneer een Surinamer tegen je spreekt. Hij praat veel nauwkeuriger Nederlands dan wij met alle n-nen en spreekt je aan in zuivere boekentaal. Ook de kleurlingen spreken zuiver Nederlands, voelen sterk Nederlands ook. Suriname noemt zich met trots: de twaalfde provincie van Nederland en met het Oranjehuis zijn ze kinderlijk vertrouwd. Er staat een standbeeld van de koningin, „Missie Wilhelmien," noemen ze haar". „We logeerden bij dh. Reitsma, directeur van de Surinaamse Bank", zette dh. van Balkom het verhaal voort. „Huis en bedienden stelde hij gerheel tot onze beschikking. Nu zijn wij langs de Indiëroute gewend iederen inlander in Engels of Maleis aan te spreken. Van der Molen begon er dan ook in het Engels tegen en ik was net van plan mijn Maleis te luchten, toen de zwarte bediende vroeg: „Wenst mijnheer de koffie om half zes of om zes uur te gebruiken?"

Venezolaanse gastvrijheid.

„Onze bezoeken aan Venezuela behoren wel tot de kleurrijkste herinneringen", vertelde dh. van der Molen. „De eerste kennismaking bij de landing van de Snip in La Guaira was kort maar krachtig. Welkom geheten door den stellingscommandant en den prefect van de stad, door onzen gezant dh. d'Artillact Brill, de Nederlandse consuls van Caracas en La Guaira, de Nederlandse kolonie, de officieren van het S.S. Simon Bolivar, die ons een matroosje als mascotte meegaven. Daarna door naar Curaçao."

Dh. van Balkom vervolgde: „De tweede keer, toen we een beleefdheidsbezoek met de Snip brachten, hadden we meer tijd. We hadden dh. Horacio Leyba, consul-generaal van Venezuela te Curaçao aan boord. De reis ging eerst naar Maracaibo. Een grasmat als fluweel, en toen onze brave Snip stil stond en we uitstapten, zette het muziekcorps van de Staat Zulia het Wilhelmus in, dat door alle leden van de Nederlandse kolonie meegezongen werd. Een treffend ogenblik, dat Wilhelmus zo ver van het vaderland en een treffend staaltje der hoffelijkheid van onze gastheren. Generaal Perez Soto, president van Zulia met zijn secretarisgeneraal dr. Leonardi Villasmil, de prefect van Maracaibo dh. Nestor Mayo en andere autoriteiten begroetten ons, de Nederlandse consul-generaal dh. Da Costa Gomez heete ons met een hartelijke toespraak in het Nederlands welkom. We hebben een rondvlucht gemaakt met de dochter van den staatspresident en vele genoodigden aan boord; daarna naar de Club van de Caribean Petroleum Company en volgende dag via Cumarebo naar Maracay".

„In Venezuela is het altijd ideaal vliegweer", vertelde dh. van der Molen. „Op weg naar Cumarebo seinde ik om het weerbericht. „It is a pleasure to communicate with you", was het vriendelijk antwoord. „What do you mean with weather report?" De radiodienst in Venezuela was anders volmaakt in orde, elke inlichting, die we vroegen, kregen we onmiddellijk. Die deed voor Europa niets onder".

In Maracay had de eigenlijke officiële ontvangst plaats. De president derVerenigde Staten van Venezuela, generaal Gómez, was ziek en zond als zijn vertegenwoordigers Don Juan Paris Hijo en de Commandant van de Militaire Luchtvaartschool, om ons te ontvangen; de directeur van de Aeropostale Venezolana en van de Radio-dienst waren ook aanwezig. Als gasten der regering logeerden we in het weelderige hotel Jardin waar we voor het eerst de opwindende mooie Venezolaanse dansen zagen. Volgende morgen, na eerst een rondvlucht met genoodigden te hebben gemaakt, werd de reis voortgezet van Maracay naar Maquetia, het vliegveld van La Guaira. Als route werd de zo vruchtbare vallei van Aaragua gekozen, waardoor de weg van Maracay naar Caracas leidt. Het was een schitterende dag en naarmate wij stegen werd het panorama steeds grootser. Halverwege Maracay en Caracas, vliegende op 3500 Meter, hadden wij een onvergetelijk uitzicht: achter ons het 400 Meter boven de zeespiegel gelegen meer van Valencia met zijn vele eilandjes, aan de linkerhand over het hoge kustgebergte het prachtige blauw van de Carai-

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 11 — 17 Aug. 1935.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
El Libertador	12	Maracaibo, Aruba	12	Aruba, Maracaibo
Patricia	12	Pto Barrios	12	Hamburg
Baralt	13	St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Heinz Horn	13	Hamburg	13	Cartagena
Rotterdam	14	New-York	14	Cristobal, New-York
Flora	14	New-York via Haiti, Venezuela	14	Aruba, Maracaibo
Venezuela	14	Hamburg, Amsterdam	14	Pto Limon
Midas	14	N. Domingo, N. Haiti	—	Curaçao
Atlas	14	Z. Haiti, Z. Domingo	—	Curaçao
Colombia	15	Pto. Limon	15	Amsterdam, Hamburg
El Libertador	15	Maracaibo, Aruba	16	Aruba, Maracaibo
Magallanes	15	Barcelona	16	Cristobal, Barcelona
Odysseus	—	Curaçao	16	Kingston, Belize, Pto. Cortez, Pto Barrios
Midas	—	Curaçao	16	Domingo, N. Haiti
Allas	—	Curaçao	16	Atl. Col., Z. Haiti, Z. Domingo
Astrea	16	Maraibo	17	New-York via P. Cabello
Baralt	—	Curaçao	17	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts.
Barneveld	17	Costa del Pac:, Cristobal	17	L'pool, R'dam, A'dam, H'burg.

bische Zee, aan de rechterhand in het verschiet de beroemde Ilano's of wel prairies, waar millioenen stuks vee grazen, terwijl voor ons in de verte Caracas al meer en meer zichtbaar werd. Boven de hoofstad des lands werd een rondje gedraaid, waarna over het kustgebergte naar Maquetia koers gezet werd, waar we enige minuten later landden. Zowel op de gasten, als op ons, die waarlijk reeds zoveel gezien hebben, heeft de tocht van Maracay naar Maiquetia een onvergetelijke indruk gemaakt.

Na aankomst te Maiquetia onmiddellijk per auto naar Caracas langs een schitterende autoweg, geheel met ballustraden afgezet, door het hooggebergte, een meesterwerk van wegenaanleg. In Caracas lunch bij onze gezant die ons toesprak en de Orde van den Bevrijder uitreikte met een door den president getekende oorkonde. 's Avonds grote receptie in de Nederlandse legatie met leden van het Venezolaans ministerie en buitenlandse diplomaten en met de bekoorlijke vrouwen uit de society van de hoofdstad, die met ons vreemdelingen vloeiend Frans, Engels en Duits spraken."

„Venezuela is in vele opzichten een gelukkig land", mijmerde dh. van der Molen. „Een bloemenland is het als geen ander. Vier meter hoog groeien er de geraniums en met de rozen, die wij meebrachten, hebben wij heel Curaçao blij gemaakt. Ook in een ander opzicht neemt Venezuela een énige plaats in onder de naties. Benemerito generaal Juan Vicente Gómez, die reeds vele jaren het bewind voert onder het motto „vrede en arbeid", heeft het land tot zo grote bloei gebracht, dat de Staat noch binnenlandse noch buitenlandse schulden heeft en de schatkist overvloedig gevuld is".

„We zijn nog een keer teruggeweest in Venezuela", zei de heer van Balkom. „De 27ste Mei maakten we een verkenningsvlucht naar Coro in de staat Falcon. Weer werden we met de grootste onderscheiding behandeld en ontvangen door den president van de staat generaal Leon Jurado en andere autoriteiten. We brachten... een bok mee terug, cadeau voor iemand op Curaçao. Daarna waren ónze Venezolaanse reizen ten einde, maar onze collega's in de West hopen na de 1ste Augustus geregeld naar dit mooie land te vliegen. De luchtvaart zal nieuwe banden knopen tussen ons vaderland en Venezuela, dat zowel een verre vriend voor Nederland in Europa als een goede buur voor Nederland in Amerika is".

De Katholieke kerk in Mexico.

Gelovigen geven elkaar de H. Communie.

De Presidente van de Katholieke Jonge Meisjes-vereniging in Mexico, mevrouw Devallo, 'n bevorderaarster der Katholieke Actie, die, zo meldt de K.W.P. uit Mexito City, in verband met de onzekere toestand des lands naar de Verenigde Staten is uitgeweken, heeft in de Texas-Herald een uitvoerig artikel gepubliceerd omtrent de godsdienstvervolgingen in haar Vaderland.

„Het is thans algemeen bekend" aldus Mevrouw Devallo „dat in de meeste Mexicaanse Staten slechts één priester wordt geduld op elke 50.000 katholieken, in sommige provincies slechts maar één geestelijke op elke 100.000 gelovigen.

Onder deze droevige omstandigheden staat er voor de leden van onze K.J.V. en ook voor de jonge mannen, met vurig godsvertrouwen en Christelijke moed, die de priester in hun zware taak willen bijstaan een heerlijk arbeidsveld open. Wekelijks verspreiden zij meer dan honderduizend „Catechismuslessen met uitleg" die voor 1 centimo per aflevering verkrijgbaar zijn. Van de „Gebeden der H. Mis" in Latijnse en Spaanse tekst, die eveneens 1 centimo per stuk kosten, hebben onze dappere meisjes reeds enige millioenen exemplaren verspreid.

De Communistische Regering heeft het herdersambt der Bisschoppen en de dagelijkse zielzorg der priesters zoveel mogelijk belet, bovendien heeft zij door hare onderwijswet getracht de opgroeiende jeugd geheel en al te ontrekken aan de invloed van de kerk. De staatscommissie, die in 1932 een studiereis heeft gemaakt door Sovjet-Rusland, om ter plaatse de organisatie van het antigodsdienstige onderwijs te bestuderen, heeft de tekst vastgelegd van onze nieuwe schoolwet.

Zoals u weet, vormen de ongelukkige toestanden op landbouwgebied in sommige staten de voornaamste oorzaak van de armoede der plattelandsbevolking. Ook de treurige economische omstandigheden heeft de Regering aangegrepen als een welkom middel om de Indianen van iedere godsdienst te vervreemden. Veel uitgestrekte landgoederen en domeinen zijn verdeeld in kleine percelen, die gratis ter beschikking worden gesteld van de arme boeren op voorwaarde dat deze schriftelijk beloven dat zij hun kinderen niet zullen doen dopen en geen kerk meer zullen bezoeken.

We mogen evenwel met vreugde verklaren, dat noch de atheïstische onderwijswet noch de agrarische wet in staat zullen zijn, de Mexicanen van de Katholieke Kerk te vervreemden. Onze Catechisten worden in alle Indianendorpen met vreugde begroet en overal waar een priester komt, stroomt het volk toe om de Heilige Sacramenten te ontvangen.

Wegens de uiterste nood waarin de zielen verkeren, hebben de kerkelijke overheden thans toegestaan, dat de gelovigen elkaar de H. Communie uitreiken. Onze Vereniging heeft met goedkeuring van de geestelijkheid zoveel mogelijk in elke parochie een catechist aangesteld die met de bewaring van het Allerheiligste is belast.

Het atheisme, dat door de oudere socialisten eenmaal werd toegejuichd als het „fundament van de moderne cultuur" heeft een groot gedeelte van zijn aantrekkingskracht verloren. Vooral onder de jongere ongelovigen en liberale Mexicanen openbaart zich hoe langer hoe meer een gevoel van onvoldaanheid; in hun bladen wordt reeds openlijk de spot gedreven met de machteloze „machinegoden" die enkele jaren geleden in dwaze verzen werden verheerlijkt.

Talrijke jonge comunisten zijn dit jaar in de Katholieke Kerk aangenomen. Een der merkwaardigste bekeringen is die van den Secretaris-Generaal van de Bond van Jeugdige Communisten, die thans een der ijverigste propagandisten is van de Katholieke Actie.

Temidden van ons lijden kunnen wij dus ook wijzen op talrijke tekenen, die als een voorbode zijn van een blijdere toekomst. Eén zaak is er evenwel, die alle Katholieke intellectuelen met grote zorg vervult; het vraagstuk der Katholieke Pers. De Mexicaanse pers is vrijwel in haar geheel ongelovig; hiernaast verschijnen talrijke socialistische en communistische bladen; wij Katholieken kunnen vrijwel niets daartegenover stellen. Deze grote achterstand is gedeeltelijk te verklaren uit het feit, dat tijdens de langdurige dictatuur van Porfirio Diaz (1884—1911) toen aan het volk alle invloed ontnomen was, de belangstelling in het politieke leven sterk is gedaald. Alleen de extremistische partijen, communisten en bolsjewieken, hebben in die tijd talrijke bladen gesticht en uitgebouwd.

Tijdens de Presidenten die Porfirio Diaz zijn opgevolgd, was het uitgeven van een Katholieke blad meestal levensgevaarlijk.

De Partij die thans aan de Regering is, de „Partido Nacional Revolucionario" bestaat bijna geheel en al uit de ambtenaren, die onder het bewind van Calles en zijn opvolgers een betrekking hebben gekregen. Alle onderwijzers, alle provinciale en rijksabmtenaren zijn ambtshalve lid der „Partido" en betalen 10 procent van hun salaris aan hare kas. Deze leden zijn bijna allen vrijmetselaars; wie niet tot de loge behoort, bewijst deze op een of andere manier toch nog belangrijke diensten; zo niet, dan staat ontslag voor de deur.

Tenslotte wil ik er nog op wijzen, aldus besloot mevrouw Devallo haar artikel, dat de provinciale en gemeentelijke autoriteiten over een vrijwel onbeperkt aantal middelen beschikken om de „verdachte" personen te beletten aan de verkiezing deel te nemen. In de praktijk komt dit hierop neer, dat ieder die als katholiek bekend staat, uit de stemlokalen wordt geweerd, dat zijn naam eenvoudig van de kiezerslijst wordt afgevoerd.

Krijgsgevangenen.

Van de hand van den Hongaarsen wereldreiziger Ladislaus Almásy verscheen onlangs in de kolommen van de „Pesti Hirlap" een opzienbarende mededeling.

Op zijn autoreis door de Engelse Soedan kwam hij toevallig in aanraking met de bewoners van een eiland, dat zich tegenover de stad Wadi Halfa in de Nijl uitstrekt. Toen een hunner, met name Ibrahim el Magyar, hem met zijn boot de 15000 liter benzine van de Shell bezorgde, vielen aan Almásy de tamelijke lichte huidskleur, de havikneus en de geheel afwijkende gelaatsvorm van dezen inboorling terstond op. Nieuwsgierig geworden, deed hij navraag bij den eigenaar van de bazar, die hem vertelde, dat alle bewoners van het eiland van Europese ouders afstamden en zichzelf Magyarok-Hongaren noemden.

Zeer getroffen liet Almásy zich de volgende dag naar het eiland overzetten.

De Sjeik was afwezig, doch door de ouden van de stam werd hij met eerbied en gastvrijheid ontvangen.. Niet zonder trots verklaarden dezen, dat zij geen Arabieren waren, doch dat hun stamvader de krijgsgevangenen waren geweest van Sultan Soliman, die hen om hun dapperheid liet sparen, om ze in Afrika aan de uiterste grenzen van het rijk tegen de invallen van de Nubische negerstammen te gebruiken.

Zonder kans om ooit weer hun vaderland en hun dierbaren terug te zien, huwden deze soldaten met meisjes uit Berberstammen. Zij verloren hun taal en hun godsdienst, maa.r trouw bewaarden zij vier eeuwen lang de geschiedenis van hun afkomst en steeds bleven zij reikhalzend uitzien naar de komst van iemand uit het oude vaderland, wat thans onverwacht is geschied en een grote opschudding op het eiland teweegbracht.

Levendig betreurden zij, dat de Sjeik op reis was, want deze moest nog meer bijzonderheden van hun oorsprong weten en over verschillende bewijsstukken beschikken. Zij wisten verder te vertellen, dat het oude vaderland over de zee lag en dat de mensen er woonden langs de oevers van een brede stroom.

Het aantal bewoners van het eiland bedraagt ongeveer 300, terwijl een bijna even groot gedeelte van deze stam in de nabijheid van Assoean woonachtig is en ook daar de herinnering aan de Europese bakermat steeds levendig weet te houden. Toen Almásy die avond de gast was van den hogen Engelsen regeringscommissaris en daar de interessante ontdekking ter sprake bracht, was ook deze ten hoogste verbaasd te vernemen, dat de eilandbewoners afstammelingen van Hoingaren waren uit de tijd der Turkse oorlogen.

„Het zijn geheel andere mensen dan de Berbers. Zij zijn een vlijtig en rustig volk en nooit doen zich met hun stam moeilijkheden voor. Zij zijn mijn beste en trouwste soldaten". Aldus een verklaring van den Engelsen bestuurder. Inderdaad een interessante ontdekking, die zeer zeker tot verdere onderzoekingen zal doen besluiten. De tragische kant van deze geschiedenis ligt wel hier, dat afstammelingen van hen, die eens onder het vaandel van het kruis het Christendom en de Westerse beschaving tegen de Islam verdedigden, thans als Mohammedanen leven in een gebied, dat om zijn slavenhandel en andere duistere practijken eeuwenlang een treurige vermaardheid genoot.

Duitsland schendt het concordaat.

De sterilisatiewet onaanvaardbaar. De actie tegen de katholieke organisaties en de Pers.

Onder de titel „Concordaatskwesties in Duitsland" publiceert de „Osservatore Romano" van 15 Juli een principiële uiteenzetting van het Vaticaan over de uitvoering van het Concordaat in verband met de jongste verklaringen van miniester Frick.

Hieronder ontlenen wij aan de volledige tekst van de officiële verklaring.

Sedert enige tijd maken de katholieken in Duitsland moeilijke uren door voor de verdediging van het Katholieke Dogma, de moraal en van hun vervreemde rechten. Daardoor is een pijnlijke toestand in het leven geroepen. Deze moet ons onverklaarbaar heten, wijl hij niet alleen onverenigbaar is met de openlijke verklaring, welke de heer Rijkskanselier bij het aanvaarden van de regering had gegeven, namelijk om de Katholieke Kerk te eerbiedigen en de vroeger gesloten Concordaten gestand te doen, maar meer nog, wijl hij een klaarblijkelijke tegenstelling is met het op 20 Juli 1933 gesloten concordaat, dat de vroegere vervolledige en bekrachtigde en aan de Duitse Katholieken „vrijheid van belijdenis en van openlijke uitoefening van de Katholieke godsdienst" waarborgde. (art. één.)

Men dacht daarom, dat de vele voortdurende en steeds ernstiger storingen, waarvan de Kerk en de Katholieken in hun verenigingen, scholen, werken en instellingen het slachtoffer zijn, veroorzaakt werden door onrustige elementen, die weinig acht sloegen op de richtlijnen der regering en wel juist door die extreme richting, die onder de steeds duidelijker blijkende leiding van den heer Rosenberg, niet verheelt, dat zij het Christendom in Duitsland wil uitroeien om er met de rassencultus een waar heidendom te vestigen.

Nu is echter een feit voorgekomen, dat — indien het niet behoorlijk gerectificeerd zal worden — de Katholieken in de gelegenheid zal stellen de dingen heel anders in te zien en aan te nemen, dat men aan de godsdienstaanvallen, die tot nu toe een min of meer bedekte vorm hadden, voortaan het karakter van een officiele vijandigheid wil geven.

Wij doelen hiermede op de openlijke verklaringen, welke dr. Frick, de Rijksminister van Binnenlandse Zaken, te München op 7 j.l. heeft gedaan. Verklaringen in onmiskenbare ernst.

De eerste verklaringen betreffen de wet over de sterilisatie en de houding, die de katholieken ten aanzien van de toepassing dezer wet aannemen, die zij onverenigbaar achten met het Goddelijk recht en met hun geweten.

Deze verklaring had de geesten sterk verhit vooral door het zonderlinge beroep op het Concordaat, alsof de Heilige Stoel daarin de verplichting op zich genomen had de gelovigen alle toekomstige staatswetten zonder onderscheid te doen naleven, ook wanneer deze strijdig zijn met het Goddelijk recht en de Christelijke wetten.

In de stelling van den minister moet de wet op de sterilisatie door elken Duitsen Katholiek worden nageleefd, mede uit kracht van het Concordaat heeft de Katholiek de plicht, een wet, die strijdig is met de leer dier zelfder Kerk en met het Goddelijk recht, als bindend te beschouwen voor de staat. Wat te zeggen van deze theorie?

Als teken van juridische en zedelijke absurditeit van de Katholieke Kerk te vorderen, dat zij zich zal moeten maken tot een werktuig van de staat ten aanzien van een wet, die zij moet veroordelen; is het werkelijk waar, wat de minister beweert, dat namelijk de Katholieke Kerk volgens het Rijksconcordaat de plicht heeft, elke wet, ook als die tegen het Goddelijk recht strijdt als bindend voor de gelovigen te beschouwen?

Of is niet veeleer juist het tegendeel waar?

Een van de grondbeginselen van het Concordaat, waarnaar de staatswetgeving zich uiteraard moet richten is dat van het boven geciteerde artikel de eerste paragraaf.

Dit waarborgt aan de Katholieken zonder enige beperking: „vrijheid van belijdenis en van openlijke uitoefening van de Katholieke godsdienst."

Bijgevolg, indien de staatsorganen aan de geestelijke overheid, aan de priesters en de gewone gelovigen willen beletten, hun overtuiging aangaande de zogenaamde sterelisatiewetten te uiten of overeenkomstig hun geweten te handelen, stellen zij zich in tegenspraak met de bovengenoemde bepaling van het Concordaat.

De katholieke organisaties.

In dzelfde rede te Münster heeft dr. Frick zich ook bezig gehouden met de Katholieke organisaties.

Indien de woorden, die hem door de dagbladpers der partij worden toegeschreven overeenkomen met de tekst, zijn ook deze verklaringen onverenigbaar met het Rijksconcordaat.

O.a. heeft de minister verklaard: „Wij hebben in het openbare leven van Duitsland nog organisaties, die confessioneel onenigheid onder het volk brengen, wij nationalisten vorderen de volledige „ontconfessionalisering' van het ganse openbare leven ik moet ook zeggen, dat de Katholieke beroepsorganisaties, zoals de gezellenverenigingen niet meer geschikt zijn voor onze tijd."

Welnu artikel 31 van het Rijksconcordaat waarborgt aan de Katholieke Kerk, dat deze organisaties „zullen worden beschermd in hun instellingen en hun werkzaamheid."

Het kan den heer minister dus niet onbekend zijn, dat de staat gehouden is, de aangegane verplichtingen na te leven.

Frick's woorden tegen de katholieke pers

De heer minister heeft gemeend zich ook te moeten uitspreken tegen de Katholieke dagbladpers.

Hij heeft gezegd: „Heeft het bestaan van de Katholieke dagbladpers nog betekenis? Wij willen noch een Katholieke, noch een Protestantse, maar enkel een Duitse pers."

Ook deze verklaringen zijn, afgezien van elke andere beschouwing, in strijd met het door het Concordaat gewaarborgde beginsel van godsdienstvrijheid der Katholieken en dus met het recht, dat de katholieken hebben om zich voor het behoud en verbreiding van hun geloof in bewuste harmonie met hun burgerlijke plichten te bedienen van alle middelen, die in de moderne beschaving onbestreden werktuigen van elke geestelijke werkzaamheid zijn geworden.

Dat de verzorging der confessionele waarden op generlei wijze een nadeel, of ook maar een bedreiging voor de natie kan betekenen, is in zichzelf duidelijk en het kan slechts pijnlijk verbazen, wanneer men van officiele zijde, in een vorm, die wellicht weer verzacht, maar zedelijk onrechtvaardig en in de grond beledigend is, de beschuldiging ziet ondersteund, dat de belijdenis de nationale eenheid vernielt; een beschuldiging, die een demagogische gemeenplaats geworden is in de mond van de rondtrekkende redenaars van het nieuwe heidendom.

Het is daarom uiterst smartelijk te moeten vaststellen, dat men, terwijl vooral vrijheid aan de pers wordt gelaten om die theorieën te propageren, die de negatie van het Christendom zijn en op alle mogelijke manieren de Katholieke Kerk aanvallen, de katholieke pers zoekt af te schaffen of tot werkloosheid te veroordelen.

Tenslotte zal het van nut zijn ter verdere bevestiging van hetgeen boven is uiteengezet, de tekst weer te geven van het officieel tussen beide hoge contractante partijen overeenkomende communiqué, dat bij gelegenheid van de uitwisseling der ratificaties van het Rijksconcordaat op 10 September 1933 werd gepubliceerd en dat dus een formele verbintenis van het Duitse Rijk vormt."

Historia.

Maandschrift voor Geschiedenis.
Uitgave Kermink en Zoon N.V. Utrecht.

INHOUD

De Heer en Mevrouw

D. R. de la Fuente-Simons

geven hierbij kennis van de geboorte van hun zoon

GEORGE ROBERT.

Paramaribo 31 Juli 1935.

Satyre en humor.

Twintig duizend citaten, aphorismen en spreekwoorden heeft S.W.F. Mardagant bij elkaar gebracht, ten behoeve van iedereen, ook van ingezonden-stukken-schrijvers. Voortaan zullen dus dergelijke schrijvers niet meer uit hun eigen duim de wijsheid zuigen, maar zij zullen daartoe de duimen van Cicero, Shakespeare en Napoleon ter beschikking hebben. Ik stel me voor in dezer voege:

„Terecht zegt een Romeins redenaar „Quousque tandem" en ik maak dit woord tot het mijne, om evenals Pierre de Ronsard een stalen koord toe te voegen aan de lier, waarop wij het wel en wee van onze Curaçaose maatschappij bezingen. Zeker er worden aanmerkingen gemaakt op de tonen die wij aanslaan, maar wij hebben deze lier nog niet, naar het kernachtige gezegde van den psalmist, aan de wilgen gehangen. Is er dan, om met David te spreken, al geen balsem meer in Galaäd, daar zijn mijnheer de Redacteur, indien ik mij een variant veroorloven mag, toch nog altijd rechters in de Bommelerwaard! Weliswaar getuigt een wijs humanist, dat de verontwaardiging een slechte raadgeefster is en weliswaar raadt Plinius de Jongere ons aan, de toorn te doen bedaren alvorens de staf te breken, doch zegt niet een klassiek aphorisme: „pectus est quod disertos facit", wat ik vrij zou willen vertalen met Vondel in de onvergetelijke woorden, dat wat op 's harten grond ligt mij naar de keel welt. Helaas mijnheer de de Redacteur, om denzefden Vondel nogmaals te doen spreken, helaas, helaas, waar zijn de belangen van onze dierbaar Curaçao-gevaren?"

En met gebruikmaking van dezelfde Mardagant zou een ander inzender kunnen antwoorden, o.a. op het ingezonden stuk van Zaterdag l.l. in een der Cur. dagbladen.

„Buffon zegt, dat de stijl een kenmerk van den mens is. Indien wij dezen genialen Fransman mogen geloven, mijnheer de Redacteur, welk een mens moet dan J. van de Heide niet zijn! Ik lees van hem een ingezonden stuk, zonder iets daarin van wat Boussuet het verheffende noemt, zonder besef van wat dezelfde kerkvorst afschildert als "l'epouvantable sérieux de la vie", een ingezonden stuk, dat een Frans romanschrijver der vorige eeuw, Flaubert bedoel ik, genoemd zou hebben „platte comme une punaise". En zulks, terwijl er twintigduizend verheffende citaten bestaan.

De inhoud.

Teunis komt op straat Janus tegen, die op hem afkomt en hem met de volgende woorden aanspreekt:

„Goeie hemel, Teun, heb je een gat in je hoofd?"

Verschrikt grijpt Teuns naar zijn hoofd.

„Een gat in mijn hoofd? Hoezo?"

„Omdat je pak vol zaagsel zit."

Vergissing.

„Agent, kunt u mij ook zeggen, of hier in de straat een zekere Vogel woont?"

„Ja, op nummer 12. Vink heet hij."

Voornemens.

„Ik sta ieder morgen om zes uur op, ook in de winter. Dan begin ik meteen te studeren. Om negen uur naar het college. Aan het middageten besteed ik zo weinig mogelijk tijd en ga dan een wandeling maken. Daarna zit ik weer achter mijn boeken; avondeten, krant lezen en om negen uur naar bed. Roken doe ik niet, evenmin als drinken."

„Prachtig! Sedert wanneer volg je die levenswijze?"

„Nou, ik wil er morgen mee beginnen."

Wantrouwen.

Bukkel heeft een cursus in autorijden gevolgd en komt nu vol trots met zijn nieuwe wagen voor. Mevrouw stapt in en daar gaat ie. Maar hij gaat erg voorzichtig en langzaam. Na een kwartiertje zegt mevrouw: „Je moet een beetje harder rijden, Gerrit."

Waarop Gerrit Bukkel wantrouwend antwoordt:

„Hoe weet jij van die levensverzekering, die ik gesloten heb?"

Definitie.

Enz. is een teken, dat men gebruikt, om anderen wijs te maken, dat men meer weet dan men weet.

Haar mede-leven.

„Zo," zei mijnheer Jansen, „die man is veroordeeld tot eenzame opsluiting en levenslange dwangarbeid, lees ik daar."

„Dat overleeft hij nooit", schudde mevrouw Jansen meewarig het hoofd.

De buitendief.

„Als je wist, dat je nog maar één dag te leven had, wat zou je dan doen?"

„Geld lenen."

Zenuwen.

Chinees officier: „De vijand nadert, schiet, zeg ik!"

Sergeant: „Maar ze zijn nog te ver, de kogels zullen maar halfweg komen."

Officier: „Dan schiet tweemaal, zeg ik!"

Copyright P. I. B. Box 6 Copenhagen

Adamson op de vliegenjacht.